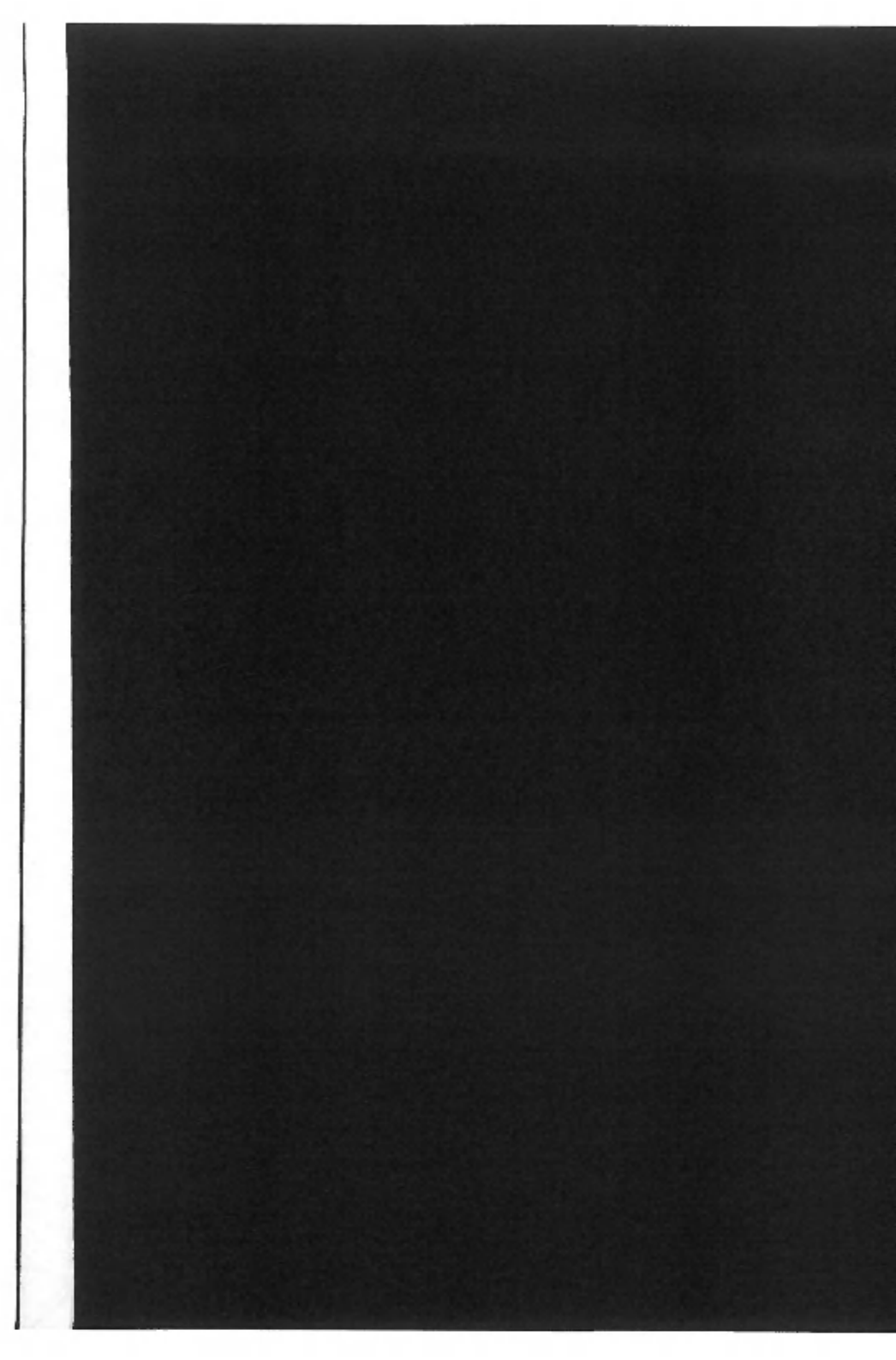

LETNIK XII - št. 1, JANUAR 2005

GLASILO OBČINE TRZIN

odsev

odseva

VČASIH ODSEV ZASOVRAŽIM

Špet je pol leta naokrog in spet se z občinskim vodstvom prerekamo zaradi cene našega časopisa. To so kronične krizne situacije, za katere je kriv glavni in odgovorni urednik Odseva. Nič čudnega, saj Odsev včasih zasovražim. Zasovražim ga ob nedeljah, praznikih, ko je zunaj sonce, ljudje hitijo z družinami na izlete, jaz pa sedim in pišem. Zasovražim ga v zgodnjih jutranjih urah, ko mi oči lezejo skupaj, misli zmedeno iščejo besede in prsti udarjajo napačne tipke na tipkovnici. Sovražim ga, ko listam po koledarju in

vidim, da je 10. v mesecu že za nami, jaz pa še nimam pričakovanih člankov sodelavcev pri Odsevu. Saj jih ne obsojam, vem, da imajo svoje skrbi, svoje težave, svoje delo, ljubezni in da si težko vzamejo čas za Odsev. Poznam, kaj pomeni usklajevanje termina s istim, s katerim moraš narediti pogovor, vem, kako hitro ti ljudje nekaj obljubijo, ko bi morali tisto izpolniti, se pa zaplete. Odsev sovražim tudi, ko pišem o nepravilnostih, napakah in pomankljivostih v Trzinu. Kako boji prijetno je pisati pohvale! Takrat nikogar ne prizade-

deniš. Nihče ti ne zameri. Kot novinar vem, da takšnih časopisov ljudje niti ne berejo prav z veseljem, ker jim ne morejo verjeti. Vedo, da v življenju ni vse samo pozitivno. Ker smo si izbrali tako nesrečno ime, ki zahteva, da odsevamo, moramo pokazati tudi na napake v našem okolju. Za! Še vedno drži, da tisti, ki dela, dela napake. Nismo bogovi. Napake delamo odsevajući, napake delajo tudi drugje, celo v občinskem vodstvu. Ampak to je težko sprejeti, saj gre v glavnem za objektivne vzroke in težave. Vseeno pa moramo biti pri Odsevu zelo previdni, ko pišemo o takih napakah, saj nekateri neradi vidijo, da se piše in govori o tem. Ko pride Odsev iz tiskarne med bralce, vedno poslušam kritike, pripombe, celo zamere. Ni pomoči! To je novinarstvo. Pod svoje pisanje se podpisujem, kot odgovorni urednik pa sem kriv tudi za vse druge napake. Kako lepo bi se bilo skriti v anonimnost in napačiti iz varnega zavetja! Nekaterim to uspeva, jaz pa si pravim, da sem še vedno toliko Trzinčan, da se ne skrivam.

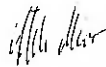
Vem, da Odsev včasih zasovraži tudi Emil, naš tehnični urednik. Vem, kako je zoprno, ko urni kazalci hitijo v nov dan in kažejo zamudo, on pa še stiska besedila, jih preklada, išče črke, ki bi bile še zadosti razločne, čeprav bo pisava precej manjša. Vem, da sovraži moje ukaze, da naj strani, ki jih je že postavil, vrže v koš, saj prihajajo pomembnejši članki. Vem, da mu ni všeč krajšati članke, za katere se je dolgo trudil, da jih je stisnil na izbrano mesto, zdaj pa mu podiram celo zgradbo. Ni čudno, da v tistih kritičnih zadnjih trenutkih, ko kazalci plešejo kot ponoreli, ne želi sprejemati novih telefonskih klicev. Ve, da so nekateri članki tudi zanimivi za bralce, da jim lahko dajo neko informacijo, in ga boli srce, da jih ne bi objavil. Tudi za Jožico, našo glavno zbiralko reklamnih oglasov, vem, da ima včasih dosti tega Odseva, saj ji klicanje strank po telefonu, razni dogovori, še posebej pa vožnje od enega podjetja do drugega vzamejo preveč dragocene-

ga časa. Je tudi predsednica Turističnega društva in aktivna še na številnih drugih področjih, zato ji neuspešni pogovori vzamejo kar preveč tako izmumljivega časa, ki prehitro uhaja. Ko bi morala delati za družino, ona pa vlačí skupaj oglase, ni najbolj navdušena nad delom za Odsev.

Potem pa pride polletje in obravnava polletnega poročila našega časopisa v občinskem svetu in spet smo grešni kozli. Zakaj ste predebeti!!! Najbolj glasni so svetniki, ki niti ne prihajajo med ljudi, ki ne poznajo pestrosti in razgibanosti življenja v Trzinu. Ne poznajo veselja, skrbi in problemov svojih volivcev, saj jim je pod častjo, da bi se po tem, ko se na sejah razdajajo za Trzin, še družili s tistimi, ki jim krojijo usodo. Tako kot oni lahko črtajo iz svojega urnika življenje s Trzinom, lahko tudi Odsev s svojih strani briše poročila o pestrosti in bogastvu življenja v eni najmanjših in domnevno tudi najbogatejših občin. Še zlasti pa je treba opustiti nehvaležno kritično pisanje o spodrslijah pri vodenju občine. Zato naj bo Odsev čim tanjši. Odsev naj bi bil predvsem glasilo občine z veliko začelnico in ne tiste z malo.

Spoštovanim bralcem se opravičujemo za krčenje vsebine našega glasila. Dokazali smo, da je Trzin zanimiv in da bi lahko pisali tudi štirinajstdnevnik, vendar v občinskih vrhovih na to ne pristajajo. Ker smo za letošnji januar namenjena sredstva izčrpali že lanskega novembra, smo zdaj prisiljeni na krčenje vsebin in debeline Odseva. Za nas ima to tudi dobro stran. Jaz bom ob nedeljah lahko šel z družino na izlete!

Urednik

Prej voz dve roki razložita, kot ga deset rok naloži.

Češki

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe
Namestnica odgovornega urednika: Matjaž Erčulj
Tehnični urednik: Emil Pevec
Urednik fotografije: Jože Seljak
Trženje: Jožica Valentak
Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukani
Ostali sodelavci uredništva: Simon Fink Jugovic, Tone Jpavec, Uša Mandeljc, Petra Musić, Taja Pralovec, Mirjan Ših, Jana Urbas, Andrej Zupanc
Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale
Naklada: 1470 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. februarja 2005. Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. februarja na naslov: Odsev, Mengeska 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_96@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:

Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeska c. 22/1)

☎: (01) 564 45 67 📠: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici
Varčujemo - odsevamo

ISSN 1408-4902

Tehnične zahteve za poslane članke in slikovni material

Spoštovani bralci! Vse, ki nam pošiljate besedila oz. slike prosimo, da upoštevate naslednja navodila:

Besedila naj bodo shranjena v datoteki doc, rtf, txt (lahko tudi na disketi, rokopise sprejemamo trjemoma!). Če besedila pošiljate po elektronski pošti, ga obvezno priložite kot prirpoko in ne v telesu besedila. Izogibajte se vsakršnemu oblikovanju besedila (različne pisave, tabulatorji in zamiki pri odstavkih, ...). Pri fotografiraju z digitalnim fotoaparatom slikajte z visoko resolucijo (fotoaparati na mobilnikih zares ne zadostujejo).

ŽUPANOV

KOTIČEK

Dragi občani in občanke, praznovanje božiča in novoletno rajanje so za nami in, kot vedno znova, tudi tokrat ugotavljamo, da življenje po vsem tem poteka približno enako, kot je teklo prej. Spopadamo se z istimi težavami, vztrajamo pri istih predsodkih in, hvala bogu, če je le mogoče, si prizadevamo ohraniti približno enako mero optimizma, kot smo ga zmogli že tudi pred prazniki. Ostanemo pa tudi spomini na najbolj prijetne ure, ki smo jih preživeli med praznovanji. Upam, da ste jih doživeli čim več in da bo med vašimi spomini posledje še toliko več prijetnih.

Za občino, pri čemer mislim na njene organe in upravo, prazniki praviloma ne pomenijo kakšne posebne točke preobrata. Letos česa takega še posebej ni bilo opaziti; že zato ne, ker so praznični dnevi minevali ob t.i. vikendih, in priložnosti za kakršnakoli odlaganja dolžnosti pravzaprav sploh ni bilo. Zaključujemo pripravo predloga Strategije razvoja občine Trzin za obdobje 2005 do 2010 in prav v teh dneh se bomo še z nekaterimi med vami še enkrat srečali in se, kot upam, čim bolj strpno in modro pogovorili o konceptu razvoja naše občine.

Smo pa v teh dneh pripravili tudi načrt dela za letošnje leto, še posebej glede na pristojnosti in obveznosti občin, ki izhajajo iz novih predpisov, ki so v zadnjem času začeli veljati v Republiki Sloveniji. Pri tem mislim tudi na morda nekoliko manj prijetne oziroma nekoliko bolj stroge nove zakone, kot je denimo novi zakon o varnosti v cestnem prometu, zakon o občinskem redarstvu in še vrsta drugih novih predpisov, ki nekoliko strožje urejajo določene postopke, kot je to veljalo doslej. To še posebej velja za javnofinancijske predpise, predpise s področja delovnih razmerij v javnem sektorju in tudi predpise v zvezi z urejanjem prostora, ki sicer veljajo že leto dni. Občine dobivajo vedno nove naloge in, naj še enkrat poudarim, nove naloge in ne nove pristojnosti. Te nove naloge zahtevajo vedno več denarja, viri pa ostajajo enaki; hkrati pa se tudi pričakovanja in želje vseh nas,

občanov, povečujejo, kar je povsem razumljivo. Zato se je včasih težko pogovarjati s kom, ki pač pričakuje, da bo občina Trzin kot domnevno bogata občina imela več razumevanja za nekatere želje (recimo za željo po nižjem plačilu za oskrbo otroka v vrtcu ali za nižjo odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča ali za nižjo obveznost iz nastova komunalnega prispevka ipd.). Toda treba je pač povedati, da v primeru občine Trzin država spregleda svojo, sicer z zakonom določeno obveznost, da vsaj z majšimi sredstvi sodeluje pri naložbah npr. v šolski prostor, in je pač morala občina Trzin gradnjo in opremo prizidkov k OŠ Trzin v celoti (okrog 560 mio SIT) plačati sama, medtem ko v primeru kake revnejše občine država prispeva 50 ali celo 70 do 80 % vrednosti investicije in se potem tako la revnejša in naša »bogata« občina v bistvu izenačita. In te vrste okoliščin je še veliko in tudi na vse to je potrebno misliti, ko razmišljamo o prihodnosti občine in o svojih pričakovanjih in željah v zvezi z njo.

Vsekakor pa naj še enkrat poudarim, da si občina prizadeva kolikor toliko uravnoteženo upoštevati vse želje in potrebe in da bo zagotovo tako ravnala tudi v prihodnje.

Tone Peršak

OBČINA TRZIN Župan, Tone Peršak

Vabilo

V okviru priprave Strategije razvoja Občine Trzin za obdobje 2005-2010 vabim na

Zbor mladih občanov

vse mlade občane in občanke, stare do vključno 17 let. Pogovarjali se bomo o prihodnosti Trzina, o vsem, kar v Trzinu pogrešate, pa je mogoče uresničiti in tudi o težavah, ki jih imate in jih morda občina lahko pomaga reševati.

Pridite hrez pomislekovi! Povedali boste lahko vse, kar ste si že želeli povedati, pa ni bilo priložnosti za to. Prosim tudi starše, da svojim otrokom priporočite udeležbo na zboru!

Zbor mladih občank in občanov bo v ponedeljek, 24. januarja ob 19,00 uri v Dvorani Marjance Ručigaj v Centru Ivana Hribarja, Ljubljanska 12 f (T 3).

Ravno tako vabim na

zbor občanov.

na katerem bomo govorili o Strategiji razvoja Občine Trzin za obdobje 2005 do 2010, vse odrasle (in mlade) občane.

Na zboru bomo spregovorili o razvojnih prednostnih nalogah za naslednjih šest let in tudi o željah ter potrebah, ki naj jih občina uresničuje, kolikor je seveda za to pristojna.

Zbor (vseh) občanov bo v sredo, 26. januarja ob 19,00 uri v dvorani KUD Franc Kotar (Mengeška 9).

Župan
Tone Peršak

Poslanec iz območja občin Trzin, Mengeš in Domžale, mag. Tomaž Štebe

bo imel odprto poslansko pisarno v Trzinu. V njej se bodo občanke in občani Trzina z mag. Štebeom lahko pogovarjali o različnih problemih ali težavah, lahko bodo povedali svoje mnenje, predloge ali pa ga kaj povprašali.

Pisarno lahko občani najdete na: **Mengeški cesti 22**, v sejni sobi Občine Trzin odprto

vsak prvi delovni ponedeljek v mesecu od 19.15 – 20.30 ure;

Kontaktna oseba Matjaž Erčulj,
mobil.: 041382516, e-mail:
erculj.matjaz@email.si

Prosimo za predhodne najave!

Lahko pa se tudi neposredno najavite na e-mail: Tomaž.Stebe@menges.si / Tomaž.Stebe@dz-rs.si, tel.: 040 852350, www.menges.si (poslanec)

POROČILO UREDNIŠTVA ODSEVA O IZHAJANJU OBČINSKEGA GLASILA V LETU 2004

V letu 2004 je izšlo 11 rednih mesečnih številok našega glasila. Povprečna debelina časopisa je bila 40 strani, kar odstopa od predvidenih 32 strani za številko. Odsev smo tako v preteklem letu izdali na 444 straneh, kar je 92 strani več, kot smo za to imeli dovoljenje Občinskega sveta. Le enkrat je imel Odsev predvidenih 32 strani, enkrat pa je bil tanjši za 4 strani. Petkrat je glasilo imelo dvojne barvne platnice, šestkrat pa so bile platnice enojne.

V istem času je kot priloga časopisa izšel tudi Uradni vestnik Občine Trzin. V letu 2004 je Uradni vestnik izšel na 206 straneh.

K večjemu obsegu našega časopisa je v največji meri prispevala zelo bogata društvena in družabna dejavnost v Občini, saj smo občina, ki se lahko pohvali z izredno pestrim družabnim življenjem in številnimi zelo dejavnimi organizacijami.

Ker so v letu 2004 v državi potekale parlamentarne volitve, je to tudi prispevalo k večji debelini časopisa, saj smo objavili več obsežnih predstavitev članov (ki so bili delno plačani) in kar precej reklamnih strankarskih predvolilnih oglasov. Večina teh oglasov ni bila plačana ali pa je bila plačana le delno, saj smo po sklepu Občinskega sveta morali strankam in kandidatom omogočiti brezplačno objavo reklamnega oglasa na četrtini strani našega glasila.

K večji debelini Odseva so prispevale tudi nekatere objave članov, ki smo jih morali objaviti na pobudo predstavnikov občine. Pri tem je šlo predvsem za informacije, ki so bile koristne za občane ali pa nekatere segmente občinskega prebivalstva. Največ tovrstnih članov se je nanašalo na okoljevarstveno problematiko, v eni od številok pa smo predstavili tudi prijateljsko občino Sv. Jurij.

V lanskem letu smo precej popravili datume izhajanja, saj je pri izidih posameznih številok prihajalo le do manjših zamud, čeprav se zamudam zaradi narave in organizacije našega dela nismo uspeli povsem izogniti. Le dvakrat je časopis izšel točno ob napovedanem roku, do precejšnjih zamud pa je prihajalo pri raznosu časopisa. V zadnjem času opažamo, da je raznos hitrejši, in je tudi zamud manj.

V Odsevu smo redno objavljali prispevke, ki so predstavljali dogajanje v Občini in še zlasti občinske načrte in probleme, povezane z njimi. Kot je že ustaljena praksa, smo občinsko problematiko obravnavali v vsaj treh rednih rubrikah: Županov kotiček, Pogovor z županom in Poročilo s seje občinskega sveta, vendar pa smo posameznim žgočim temam v tako rekoč vseh številkah namenjali še več prostora in pozornosti.

Precejšen del časopisa smo namenjali predstavitvi dejavnosti trzinskih društev in drugih organizacij, seveda pa tudi prireditvam v Trzinu. Pri različnih načrtovanih posegih

v prostor smo redno objavljali tudi načrte in zemljevide, ki so občanom omogočili boljše predstavo o načrtovanih naložbah in drugih rešitvah. Redno smo objavljali tudi pogovore z izbranimi občani, objavljali pa smo tudi več prispevkov, ki so obravnavali različne zanimivosti.

Lani in v prvem obdobju je bilo precej kritik na račun kritičnosti in celo žaljivosti pisanja v Odsevu. Menimo, da smo tovrstno pisanje omejili, kritičnosti in opozarjanju na napake pa se nismo povsem odrekli. saj menimo, da je prav, da spregovorimo tudi o stvareh, ki prebivalce Trzina motijo. Kdor dela, dela tudi napake; če nanje pokažemo, to ni le kritiziranje, ampak tudi spodbuda k učinkovitejšemu in boljšemu delovanju.

Pred koncem leta so nas v občinskem vodstvu opozorili, da smo proračunska sredstva za leto 2004, odmerjena Odsevu, porabili. Del novembrskih in decembrskih honorarjev je ostal neizplačan, prav tako pa nismo dobili povrnjenih tudi nekaterih drugih strokov uredništva. Menimo, da to ni prav, saj ni šlo za tako velike zneske, še zlasti, ker bi morali upoštevati tudi zaslužke iz oglaševanja v Odsevu. Res, da je teh sredstev v zadnjem času manj, saj se pri oglaševanju pozna, da Odseva ne prejemajo več tudi trzinska podjetja. Marsikje se zato raje odločajo za oglaševanje v drugih glasilih, ki dokaj agresivno poskušajo prodreti na naše območje. Del prostora v Odsevu pa smo morali nameniti tudi objavam oglasov, pri katerih je šlo za kompenzacije za različne trzinske organizacije. Takšne objave so strošek Odseva, zato bi bilo prav, da bi to pri obravnavi finančnih rezultatov izhajanja Odseva upoštevali.

Naj na koncu poudarim, da večja poraba denarja ni šla na račun dražjega dela članov uredništva. Naši honorarji se niso spremenili že od leta 99, ko je bil sprejet sedanji cenik dela za Odsev. V tem času pa so se povišali praktično vsi drugi stroški. Dražje je iskanje, precej dražji je tudi raznos, višje pa so tudi dajatve, ki jih je treba odvajati državi za isto neto izplačilo. Bojimo

se, da se bodo razmere s spremenjeno davčno politiko v letu 2005 še poslabšale.

Trzin, 4. 1. 2005

Glavni in odgovorni urednik Odseva
Miro Štebe

DELOVNI PROGRAM UREDNIŠTVA ODSEVA ZA LETO 2005

V letu 2005 bomo izdali 11 rednih številok Odseva. Če se bo pokazala možnost, bomo izdali tudi kakšno izredno številko. Skušali bomo omejevati debelino časopisa na predlaganih 32 črno-belih strani, če se bo pokazala potreba, pa menimo, da je obseg lahko tudi večji.

Še naprej naj bi poročali o mesečnem dogajanju v Trzinu, načrtih in delu Občine, društveni dejavnosti, prireditvah in predstavljal življenje, delo in razmišljanja izbranih posameznikov.

Prizadevali si bomo, da bi v krog sodelavcev pridobili še nekaj novih pišočih občanov. Glede na to, da se bo občinska uprava selila v prostore stare šole Trzin, se uredništvu verjetno obeta selitev v druge prostore. Želeli bi, da bi uredništvo dobilo še nekaj več opreme, razmišljamo pa tudi, da bi časopis lahko sčasoma nekoliko posodobili in bi mogoče v bližnji prihodnosti prešli tudi na celotni barvni tisk.

Vsebinsko bomo še naprej »odsevali« dogajanje v Trzinu.

Glavni in odgovorni urednik
Miro Štebe

Trzin, 4. 1. 05

pizzeria

sestrice

LJUBLJANSKA 12 D TRZIN

**VABLJENI NA
SLASTNE PIZZE**

sestrice
Ljubljanska c. 12d

TEL: 041 923 943

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZINA G. ANTONOM PERŠAKOM

Pot za ureditev cestnih razmer bo še dolga

Problem Mengeške ceste je eden najbolj perečih za prebivalce Trzina, vsaj tistih, ki živijo ob tej cesti, seveda pa tudi drugih, ki se vozijo po njej in se dostikrat jezijo na kolone, ki nam onemogočajo vključevanje v promet ali pa prečkane ceste. Zato ni čudno, da so zapisi o tem, kako tečejo postopki za ureditev prometnih razmer na in ob tej cesti že kar stalnica zaplsov v našem časopisu. Dolgo smo napovedovali, da bo župan sklical sestanek z občani, ki so z reševanjem problematike te ceste tesno povezani. Pred kratkim je tak sestanek bil, zato smo župana g. Antona Peršaka v tokratnem pogovoru najprej vprašali, kaj je zdaj v zvezi s to cesto.

Povedal je, da je bil to samo sestanek s prebivalci hiš ob Mengeški cesti, z lastniki parcel pa so tako ali tako ves čas v stiku. Stanovalec so na sestanku seznanili z razmerami. V tem času se je namreč končal mejni ugotovitelni postopek, za desno stran ceste v smeri proti Mengšu. Se vedno gre le za prvi korak na poti k pridobivanju zemljišč. Lastnike, ki so postopku nasprotovali, so povabili na geodetsko upravo, vendar trije ali štirije tudi tja niso prišli. Do 6. januarja so morali počakati, da sta se iztekla roka za prihod na upravo in pritožbe, zdaj pa je postopek končan in lahko začnejo z drugim korakom, z odmero pasov zemljišč, ki so potrebni za pločnik. Še vedno pa ni jasno, ali bodo zaradi nestrinjanja nekaterih lastnikov lahko pločnik naredili v celoti in ali ob delu ceste tam ne bo pločnika. Prav tako so pod vprašajem še naslednje faze postopka, saj lastniki zemljišč lahko nasprotujejo tudi odmeri ali pa v naslednji fazi ne pristanejo na prodajo kosov zemlje, potrebne za pločnik. Vsi postopki bodo še zelo dolgi in župan ni mogel točno povedati, ali bodo zaključeni v tem letu. »Trudimo se, da bi bilo vse speljano v najkrajšem roku!« Zdjaj vse kaže, da bodo tam pločnik lahko gradili le po delih. Še bolj zapletene so razmere na levi strani ceste, saj tam postopkom, ki jih vodi občina, nasprotuje še več lastnikov, in tudi tam ni videti, kdaj bodo postopki zaključeni.

Zanimalo nas je, kaj to pomeni za plinifikacijo tistega dela Trzina. Župan je pojasnil, da je v tem primeru Petrol v lažjem položaju, saj bodo večino plinovoda speljali po občinskih zemljiščih, od lastnikov zemljišč pa zahtevajo samo služnostne pravice za napeljavo priključkov, na katere ljudje raje pristajajo kot na prodajo. Petrol tam položi le cevi v zemljo, nad njimi pa je še vedno lahko trava ali njiva. Ker je bila že pred leti napovedana ureditev pločnika na desni strani Mengeške ceste od križišča z Ljubljansko cesto do pekarnice Kralj, nas je zanimalo, zakaj pločnika tam še ni. Župan je pojasnil, da je solastnica manjšega dela zemljišča ob

tistem delu ceste živela v Romuniji. Ker je umrla, ne vedo, ali je imela kakšne dediče, zato so najeli širokovnjake, da naj bi to ugotovili, ti pa za zdaj še niso bili uspešni.

Priključki na Mengeško cesto

Občina načrtuje tudi asfaltiranje priključka na Mengeško cesto, ki se začne pri pekarni Kralj in pelje v smeri Ljubljanske ceste in naprej proti železniški postaji. Tam je bila večših priljubljena prečka oz. bližnjica, zdaj pa je zaradi štiripasovnice izgubila svoj prvotni pomen. Župan je povedal, da bodo tisto cesto asfaltirali, so pa tam v podobnem položaju kot pri pločnikih za Mengeško cesto. Mejni ugotovitelni postopki so končani. Tudi pri tem so naleteli na nasprotovanja, zdaj pa je treba pridobiti še nekaj manjših kosov zemljišč, saj drugače tistega kraka ceste ne morejo urediti in asfaltirati. Projekt za to pa je že narejen.

Za povezovalne poti med Mengeško in Jemčovo cesto pa je župan napovedal, da jih bodo postopoma začeli asfaltirati, da pa imajo tudi tam težave zaradi nasprotovanja mejašev. Ker bi bila resnična in celovita rešitev za prometne težave Mengeške ceste obvoznica, smo župana vprašali za njegov osebni pogled na to. Tudi zanj je obvoznica nujnost, saj bi le tako življenje ob Mengeški lahko postalo »normalno«, Trzin pa bi dobil svojo lokalno cesto oz. ulico, ki bi povezovala vse tri dele naselja. Ta mestna ulica naj bi vodila po sedanjih Mengeški cesti, pri gasilnem domu zavila na Ljubljansko in nato preko Makarjeve ulice po Kidričevi in bodoči povezovalni cesti peljala v industrijsko cono, tranzitni promet in pritisk dnevne migracije pa bi bil speljan mimo naselja. Zanj bi bila idealna obvoznica takšna, ki bi se povezala z Mengeško obvoznico in bi od Trzina peljala tudi naprej do načrtovanega priključka na avtocesto Ljubljana-Maribor pri Studu.

Kdaj obvoznica?

Ker so strokovnjaki, ki so pripravljali prometno študijo Trzina, zatrjevali, da bi Trzin lahko dobil obvoznico ob starem delu naselja v petih letih, smo g. župana vprašali, kako gleda na te ocene. Dejal je, da v takšno hitrost ne verjame. V petih letih bi po njegovem

teoretično res lahko naredili obvoznico, vendar v Sloveniji verjetno še ni bilo takšnega primera. Če bi šlo res vse idealno po načrtih, bi, po županovem mnenju, takšno cesto lahko dobili v osmih letih, vendar je za to zelo malo možnosti.

Pešpot ob Pšati je skoraj dokončana. Ljudje nas sprašujejo, če boste tam zasadili dreved, saj bi to naredilo tisti predel še prijaznejši? Da, to smo načrtovali že lani, vendar zaradi zamud nismo uspeli, prav gotovo pa bomo to naredili spomladi.

Kaj je zdaj z bankatom pri Družbenem centru Ivana Hribarja? Ali ga bodo spet namestili?

Bankomat je last Ljubljanske banke, ta se je odločila, da ga zaradi premajhnega prometa ukine. Mi smo poskušali vse, da bi bankomat tam imeli, banki smo dali zastoj na razpolago prostor, lahko so naredili celo odprtino v zidu CIH, vendar gre za ekonomsko logiko. Tam je bilo manj kot 10 strank na dan, zato so bankomat ukiniteli.

Ljudje sprašujejo, zakaj javna razsvetljava v T-3 še ne deluje?

Omenjena razsvetljava še ni občinska. Območje še ni razdeljeno na funkcionalna in na javna zemljišča, občina oz. upravitelj še ni prevzel tamkajšnje komunale infrastrukture in to velja tudi za razsvetljavo. Ta razsvetljava še ni prevzeta, še ni naša.

Ali občina ukrepa ob opozorilih občanov o onesnaževanjih okolja, kot je bil nedavni izpust neznanih snovi v potok Matnica?

Občina ukrepa in obvesti policijo ali inšpektorje, žal pa nas ljudje najpogosteje o tem obveščajo, ko je že prepozno. Pozval bi občane, da naj takaj, ko opazijo takšno onesnaževanje, pokličejo policijo ali inšpektorje, saj je tako akcija najhitrejša. Poznam primer, ko je neka gospa opazila nenavadno belo snov, ki je onesnažila enega od trzinskih potokov, in je poklicala

Proslava ob dnevu samostojnosti

Praznovanjem dneva samostojnosti so res težave, saj so takrat ravno božični prazniki, in so misli ljudi večinoma drugače naravnane. Ker pa gre za pomemben praznik, so se trzinski organizatorji proslave ob prazniku tudi lokrat odločili, da s slovesnostjo zelo pohljito in jo pripravijo par dni prej, se pravi 23. decembra. Proslava, ki sta jo skupno organizirala občina Trzin in trzinsko kulturno društvo, je tako izzvenela tudi kot nekakšen uvod v najbolj praznične dni ob koncu leta. Lahko rečemo, da smo tudi v Trzinu dostojno obeležili dan, ko se je Slovenija leta 1991 s plebiscitom odločila, da postane samostojna država. Proslava, na kateri se je zbralo kar precejšnje število ljudi, je bila povsem klasičnega tipa.

Najprej je, kot zvezda stalnica dogajanj v našem kraju, nastopil mešani upokojenski pevski zbor Žerjavčki pod vodstvom zborovodkinje profesorice Alenke Markus, ki je z izvedbo državne himne naznanil začetek dogajanja. V nadaljevanju pa so nam postregli še z dvema domovinskima pesmima, in sicer s pesmijo skladatelja Benjamina Ipavca Slovenska dežela ter s skladbo skladatelja Hugolina Sattnerja Na planine. Kot so mi kasneje zaupali nekateri izmed obiskovalcev, bi bila glede na priliko bolj zaželena kakšna bolj vesela melodija. Ampak pustimo sedaj to, okusi so pač različni. V osrednjem, najbolj slovesnem delu, se je župan občine Trzin Anton Peršak s svojim slavnostnim govorom dotaknil predvsem vprašanja samostojnosti sedaj, ko smo vstopili v Evropsko unijo in se priključili Natu. Poudaril je, da je bila odločitev o samostojni

poti Slovenije pred štirinajstimi leti pravilna in da zdaj, ko smo se vključili v nove povezave, nismo izgubili svoje svobode, ampak smo zgolj omogočili nadaljnji razvoj in razcvet naše domovine. Po razmišljanju o sporočilu govora se je zopet prileglo nekaj glasbe, tokrat bolj vesele in razigrane. Z novoletnim repertoarjem se nam je predstavila najmlajša godba z našega območja - Godba Lukovičca pod taktirko kapelnika Jureta Močilnikarja. Zaigrali so nam naslednje skladbe: Europa marš, Adagietto, Bagatelo, Cickak polka, Holiday for Trumpets, One moment in time, Swinging saxes, Uberall bluhnen rosen, Polka naokoli ter na koncu še skladbo Stille nach. Izbor njihove

la tudi policijo. Ti so hitro sprožili akcijo in v eni uri so že imeli vzorce in so ugotovili, od kod prihaja onesnaženje. Moram pa reči, da nas občani kar pogosto opozarjajo na divje odlaganje odpadkov, pred kratkim pa smo se ukvarjali z neprijetnim hrupom, ki je motil prebivalce. Šlo je za večdnevno žaganje na zasebni posesti.

Ali je s 1.1. stopil v veljavo občinski odlok, ki je ukinitel podaljšano odprtje lokalov?

Občina se je odpovedala temu, da bi podaljševala obratovne čase lokalov, žal pa se v lokalih tega ne držijo dosledno. Zgodilo pa se je tudi, da se je lokal preimenoval v klub oz. v društvo. Zdaj ta lokal ostaja odprt do jutranjih ur, češ da gre za zasebne zabave. V primerih, da lokali ostajajo odprti tudi dlje, kot je predpisano, mora zdaj postredovati policija ali pa tuzna inšpekcija.

Miro Štebe

glasbe je bil prav posrečen in čeprav je šlo za godbo, ki je igrala v kar pretesni dvorani našega kuda, poslušalcev zaradi glasnosti niso bolela ušesa. Nastop, ki je bil prilagojen zaprtemu prostoru, pa prav posrečen, tako da so poslušalci godbenike nagradili z burnim aplavzom. Ti so se jim seveda oddolžili še z nekaj skladbami, primernimi času. Treba je reči, da godba iz Lukovice ni le najmlajša godba na območju Podjetne regije le po stažu, tudi glasbeniki so v njej sorazmerno mladi, saj jih je večina dijakov in študentov. Prepričani smo, da bodo še večkrat navduševali trzinsko občinstvo. Tako kot vsakič doslej, je tudi tokrat sledila niti ne tako skromna zakuska, ki so že kar stalnice nekaterih trzinskih proslav. Mogoče je obisk na proslavah tudi zaradi tega boljši, kot pa bi mogoče bil. So pa takšne pogostitve le dobra priložnost, da ljudje ob kakšnem kozarčku in prigrizku malce poklepetajo med seboj. Tudi tako se pletejo tesnejše povezave med občani. Danes so pač takšni časi, da se ljudje zaradi mnogih opravkov, ki nas stalno bremenijo, bolj poredkoma srečujemo in si vzamemo čas za znanec. Torej proslave pa so ravno prave za take priložnosti.

ZBOR OBČANOV MENGEŠKE CESTE

V sredo, 22. decembra 2004, ob 20. uri je župan povabil (nekateri) krajanje Mengeške ceste, lastnike hiš ob tej cesti, na sestanek zaradi izgradnje pločnikov. Župan je uvodoma pojasnil, da imajo občinske službe pri pridobivanju raznih soglasij številne težave tako z lastniki zemljišč kot tudi z državnimi organi. Z lastniki zemljišč ob cesti potekajo intenzivni razgovori in obstaja realna možnost, da bo v kratkem la problem uspešno rešen, medtem ko so z »državo« še vedno težave.

V kar obsežni razpravi je eden navzočih predlagal, da občani zaradi nerazumevanja državnih organov organiziramo zaporo ceste. Na koncu so občani sprejeli stališče, da župan poskrbi za sklic zbora občanov cele Mengeške ceste, na katerega povabi tudi odgovorne z Ministrstva za promet, Direkcije RS za ceste.

Mengeška cesta oktobra 2004 - kalska pot ??
Ali bo za naslednje leto tu še pločnik?

S. M

Mirjam Štih

ZA MAL' DENARJA MAL' MUZ'KE

ODSEV je bil tokrat že spet na tradicionalni polletni »tapatje občinskega sveta občine Trzin«. Nanj je letelo kar precej očitkov, največ kritik pa je bilo namenjenih debelini časopisa in njegovi ceni. Krivdo v glasovnem nosim jaz kot glavni in odgovorni urednik. Iz razmišljanj svetnikov sem dobil največ očitkov, ker nimam hrbtenice (sem predober), ne znam udariti po mizi in ne znam reči: »Dosti je!«. Kot urednik ne znam disciplinirati drugih

ODSEV arjev in se ne znam držati rokov. Da pa je mera polna, občasno - pravzaprav v vsaki številki glasila - dovolim objavo vsaj kakšnega članka, ki ni vseh presvetle-mu vodstvu občine. To so dejstva in pogen na uredništvo in še zlasti urednika se je v že znanem slogu lahko začel: »Saj smo vam že vsaj stokrat naročili, da bodite cenejši, tanjši, bolj točni pri izhajanju!« V tekmi za pridobivanje političnih plusov pri najvišjih občinskih oblasteh se v »strokovnih« kritikah ODSEVA spet drenjajo vsi, tudi tisti, ki so v osnovni šoli proste spise pisali komaj za tri. O tem, kako se dela časopise, piše poročila in sploh kako naj bi deloval ODSEV, vedo vsi vse in še več kot tisti, ki pripravljajo občinski mesečnik. Če bi v newyorškem Timesu ali Herald Tribune vedeli, kako umni in podkovani v novinarstvu so nekateri trzinski svetniki, bi po kolennih prišli v Trzin in moledovali, da naj prejdejo v njihova uredništva. Kaj uredništva, v uprave!

In kaj lahko reče v zagovor urednik?

Pravzaprav nič, kar bi preprečilo občinsko vodstvo in svetnike, saj bo čez pol leta spet ista kriza.

Vseeno še enkrat zapišemo nekaj dejstev o ODSEVU:

- Časopis ustvarjamo v prostem času, v glavnem neprofesionalci. Vsi imamo svoja zasebna življenja, svoje obveznosti in za ustvarjanje časopisa si od svojega časa »krademo« ure - ure počitka, ure spanca, ure, ki bi jih lahko uporabili za študij, za delo na drugih področjih, za svoje družine, partnerje
- Če kdo od sodelavcev ODSEVA delo za časopis ne postavi na prvo mesto, mu tega ne more preprečiti noben občinski odlok. Nikogar ne moreš prisiliti, da naj nekaj naredi, če je na prednostno listo pred to postavil iz takega ali drugačnega razloga nekaj drugega.
- Cena dela za ODSEVA je praktično enaka že od vsega začetka, le da je Občinski svet septembra 1999 določil nekoliko višje honorarje, vendar je ta svoj sklep že na naslednji, oktobrski seji popravil in vrnil stvari na staro mesto. Neto zaslužimo za en v ODSEVU objavljen znak en tolar.

- V času od oktobra 99 do zdaj inflacija ni mirovala. Povsod, tudi v občinskem vodstvu, so, razumljivo, temu primerno prilagajali svoje zaslužke. Nenazadnje so se od leta 99 naprej omenjenim razmerem nekajkrat prilagodile tudi sejnine občinskih svetnikov.

- Člani uredništva delamo (zaradi narave dela) v pretežni meri doma, na svojih računalnikih, s svojimi disketami, CD-ji, s svojimi skenerji in printerji, uporabljamo svoje telefone, se vozimo na prireditve in pogovore s svojimi avtomobili, slikamo s svojimi fotoaparati in na lastne stroške razvijamo filme, ki jih plačujemo sami (za objavljene fotografije, ki so vedno izbor med več posnetimi, prejemo mizerno nadomestilo). Na splošno imamo z delom za ODSEV precej stroškov, ki jih krije-mo sami, saj jih s prejetimi honorarji ne moremo.

- V omenjenem času so se krepko povišale dajatve, ki jih mora plačevati občina iz bruto naslova naših prejemkov, saj sedan-ja državna ureditev ni naklonjena delu izven rednega delovnega časa in tudi ne delu študentov, novinarjev in umetnikov.

- S spremenjeno zakonodajo, ki je začela veljati 1.1. letos, bo treba za enako neto izplačilo opraviti še več dela in za to nakazati državi še več dajatev.

- Tudi cena tiskanja se je v tem obdobju prilagodila inflaciji, zato je tisk zdaj dražji.

- V omenjenem obdobju se je nekajkrat spremenil sistem raznosa ODSEVA po trzin-skih gospodinjstvih. Iz prvotnih 18.000 lolarjev se je povečal na približno 29.300 za raznos ene številke. Ker pa je v zadnjem letu Uradni vestnik izšel posebej, je bilo treba ta raznos plačati tudi šestkrat posebej za raznos Uradnega vestnika.

- Ko smo določali povprečno debelino Uradnega vestnika, smo računali, da bo ta v povprečju na mesec zavzel 10 strani, se pravi 110 strani na leto, lani je bil Uradni vestnik objavljen na 228 straneh. Priprava, tiskanje in raznos Uradnega vestnika bremenijo proračunsko postavko ODSEVA.

- Občina je dinamična in v njej je ves čas v teku vsaj nekaj gradenj, urejanj, načrtovanj, občani izražajo svoje potrebe, nezadovoljstva, pohvale; če želimo »ODSEVA« življenje v našem kraju, lahko takoj zapolnimo precej časopisnega prostora.

- V Trzinu je zelo razvito društveno in družabno življenje. Vsak mesec se zgodi precej športnih, kulturnih, družabnih in drugih prireditev; če vsaki prireditvi namenimo vsaj nekaj pozornosti, z debelino ODSEVA nimamo problemov.

- V Trzinu deluje čez 10 društev. Nekatera so zelo dejavna in če želimo predstaviti njihove akcije, nam to spet vzame vsaj nekaj prostora.

- Bralci ODSEVA si želijo pogovorov z

občani in predstavitev nekaterih zanimivejših krajanov. Pogovor, za kate-rega porabiš manj kot 1.800 znakov, je bolj skop in predstavitev bolj revna

- Z Občine dobivamo kar precej objav in napol uradnih člankov, ki jih objavljamo v ODSEVU.

- Prejemamo veliko člankov iz sosed-njih občin, ki pa se nanašajo tudi na Trzin ali pa so lahko zanimivi tudi za naše bralce.

- Lani so bile parlamentarne volitve in volitve v Evropski svet in predstavljanju kandidatov smo morali nameniti kar nekaj prostora.

- Občina je določila, da ima vsaka stranka ali kandidat možnost v ODSEVU na četrtini strani objaviti brezplačen oglas. Stroški objave takih »brezplačnih« oglasov bremenijo ODSEV.

- V ODSEVU smo morali nekajkrat objaviti reklamne oglase, ki so bili pravzaprav kompenzacija za določene us-luge, ki so koristile ali občini ali trzin-skim organizacijam. Take objave bremenijo ODSEV.

- ODSEV je objavljal reklamne oglase, s katerimi je tudi zaslužil. Tega zasluž-ka pri obravnavi cene ODSEVA ne upoštevajo, kar ni prav in tudi nespo-dobno vpliva na zavzetost uredništva za trženje.

Lahko bi omenil še več podobnosti, vendar naj v svoj zagovor napišem le, da se trudimo delati po najboljših močeh. Znamo narediti tudi ODSEVA na eni strani, vendar nismo prepričani, če bi to razve-selilo naše bralce, ki jih je med Trzinci vseeno kar nekaj. To bi povzročilo slabšo obveščenost občanov, še zlasti pa bi to škodovalo tudi pri ohranjanju spomina na sedanje življenje in razmere v Trzinu. Naš časopis je, če hočemo ali ne, dokument časa, ki bo kasnejšim rodovom lahko dra-gocen vir podatkov o našem času.

Ni problem narediti cenejši časopis, problem je, ali se nam bo sploh izplačalo delati kaj cenejšega. Saj poznate: Za malo denar-ja, malo muzike!

Očitalo nam, da so občinska glasila v dru-gih občinah cenejša. ODSEV težko pri-merjamo z drugimi podobnimi glasili. V drugih občinah imajo plačevanje urejeno drugače, in so primerjave delikate. Tudi v drugih občinah imajo s ceno njihovih glasil precej težav. Marsikje po tekočem traku menjajo glavne urednike in člane uredniških odborov, predvsem pa v drugih glasilih pišejo tudi tamkajšnji občinski svetniki in drugi občinski funkcionarji. Pri nas z izjemo g. Pavliča, ki redno poroča o delu upokojenskega društva, in g. Erčulja, ki poskrbi, da dobimo poročila o delu športnega društva, drugi člani občinskega sveta in občinske uprave v ODSEVU ne pišejo. Par člankov nam je poslala ga Smečkar, vendar je tudi tam prišlo do te-zav. Drugim članom občinskega vodstva,

če izvzamemo g. župana, je pod častjo, da bi v občinsko glasilo napisali kakšno pojasnilo, kakšno razmišljanje ali da bi pojasnili morebitno v @DSEVU narobe predstavljeno problematiko. Če bi člani občinskega sveta tesneje sodelovali z @DSEVOM in bili bolj prisotni v društvenem življenju Trzina (spet so izjeme g. župan, g. Pavlič in člana občinskega sveta, ki sta dejavna na športnem področju), bi lažje razumeli in tudi vrednotili delovanje @DSEVA. Žal se drugi zadovoljijo z delom, ki ga opravljajo po funkciji. Lahko rečem, da to delo solidno opravljajo, vseeno pa zgublajo stik z volivci. Člani uredništva @DSEVA pa smo neprimerno bolj vključeni v dogajanje v Trzinu, saj smo dejavni v številnih društvih in organizacijskih odborih, zato tudi bolje poznamo razmere v družabnem življenju našega kraja, ljudje se neposredno obračajo na nas, zato verno za njihova razmišljanja, želje in potrebe in to skušamo v @DSEVU tudi odsevati. Življenje v Trzinu je tako pestro in bogato, da se nam zdi krivično, če z zapisi v @DSEVU ne nagradimo prizadevnih organizatorjev najrazličnejših prireditvev in Trzinu, saj ti večinoma brezplačno, z velikim zanosom in odrekanjem vadijo, pripravljajo, vodijo in izvajajo najrazličnejše predstave, dejavnosti, prireditve in akcije, ki naj bi prispevale k prijetnejšemu življenju v našem kraju. Gre za res poštvalne ljudi, in si zaslužijo vsaj nekaj vrstic v trzinskem glasilu. Ker pišemo o teh ljudeh in njihovih dejavnostih, problemih in razmišljanjih, nam tem ne

zmanjka in hitro napolnimo za posamezno številko predvideno debelino. To se občinskimi svetnikom verjetno zdi velik greh, za tiste, ki so omenjeni v @DSEVU, pa je nagrada in priznanje in sporočilo znanemec, kako bogato je življenje v naši občini. Nas ob tem boli to, da krivdo za dražji časopis v občinskem vodstvu pripisujejo le nam, čeprav je naše delo že leta enako plačano, k višjim stroškom @DSEVA pa predvsem prispevata država s svojimi davki, svoj pisárček pa po svoje pristavlja tudi Občina.

Glavni in odgovorni urednik @DSEVA
Miro Štebe

"LE ČEVLIJE SODI NAJ KOPITAR." (F. Prešeren)

Toliko let je že minilo,
a nekatere naše bolj ali manj znane krajane
še ni izužilo.

Še naprej pa šoll
sbače tak ali drugače Kopitar.
ki ne zaveda se.
da nap'čen je ohtar.

A glej ga - VSEVEDA.
b' termu so potence, števila pa še celo lučila
neka, kar ne spada, seveda,
med ustrezna dokazila.

Nekateri pa so le razumeli, da Prešernov rek:
"Le čevlje sodi naj Kopitar.",
še kako sodi tudi v današnji vek.

Viktorija Pogorelec

HLADEN SKOK V NOVO LETO

Tudi letos je občina v Trzinu pripravila silvestrovanje na prostem. Podobno kot že prejšnja leta, je bilo silvestrovanje na prostoru za občinsko stavbo. Ker je bilo letos nekoliko bolj mraz kot običajno, je bilo tudi razpoloženje med obiskovalci bolj togo. Za zabavo so sicer spet skrbeli člani ansambla Razpotniki, v dvorani KUD-a pa so pridno grelj čaj, kuhali vino in skrbeli za druge tekoče zadeve. Čeprav so se nekatere držali hladno in zadržano, si par veseljakov ni dalo pokvariti praznovanja. Veselo so se vrteli, nazdravljali in ogovarjali prijatelje, ki jih srečujejo bolj poredko. Voščila, želje, čestitke in poljubčki so deževali z vseh strani, na prizorišču pa je prihajalo vse več obiskovalcev. Malo pred polnočjo se je začelo odštevanje, potem pa so pokali zamaški šampanjca ali pa zgolj irkanje kozarcev. Pričakovanje je bilo končano in želje so dobile nov zagon in pristo pot. Nekateri silvestrski poljubi so bili kar vroči, drugi pa dolgi, seveda pa so se vmes mešali tudi taki, bolj uradni in sramežljivi. Župan občine g. Peršak je nazdravil vsem in Trzinu ter njegovim prebivalcem zaželel še uspešnejše in zdravo novo leto. Kmalu zatem pa je nebo zažarelo. Ob uradnem občinskem ognjemetu, ki je bil letos res lep in bogat, po ocenah nekaterih najlepši doslej, so nebo parale raket se s številnih drugih delov Trzina in njegove okolice. Verjetno še nikoli ni bilo v zraku nad Trzinom toliko res lepih barvnih iskric. Vse kaže, da je kar nekaj Trzincev kropko podprlo kemijsko industrijo in da so se oborožili s celim arzenalom raket, vulkanov, žvižgavcev in tudi petard. Čeprav je ves čas pokalo, moramo le zapisati, kar so opažali tudi številni obiskovalci veseljačenja, je bilo letos pokanja petard manj, bilo pa je tudi manj agresivno. Ko so raketarji pognali v zrak velike količine eksplozivnih rož, so na prizorišču praznovanja ostajali le še najvztrajnejši, najodpornější. Drugim se je mudilo na tople, k dobrim jedem, pijači in mogoče tudi k televiziji, da tistih, ki so si želeli za začetek leta dobrege spanca, niti ne omenjamo. Kot poročajo, so organizatorji lahko prizorišču pospravili ob 4. uri zjutraj, nebo pa so še taktat občasno obsijale eksplozije zapoznelelih raket. Čeprav letošnje silvestrovanje ni bilo tako živahno, so se vsi večinoma strinjali, da je bilo lepo in da je prav, da nadaljujejo s tradicijo praznovanja na prostem. Takšno silvestrovanje tudi zblizuje Trzince.

M.Š.

Za lepo postavo in lepo kožo !

Znebite se:
- celulita,
- centimetrov in
- kilogramov.

Načrtno zmanjšanje maščob na problematičnih mestih.

Storite nekaj koristnega za sebe.

Za brezplačno testiranje pokličite na tel. 041/538.514.

Deval d.o.o. **Hypoxi studio** Ljubljanska 13 g, Trzin

Niso vsi vojaki, ki gredo na vojsko.

Španski

2.7.f.

KONEC

...NA VRHU SI BOGATO POPLAZAN!

ZOODBA O USPEHU: IZ MOČVIRJA ZRASLO VELEMESTO

...na vrhu si bogato poplazan! ...na vrhu si bogato poplazan! ...na vrhu si bogato poplazan!

POD TRZINSKO PIRAMIDO NAŠLI FARAONA

...na vrhu si bogato poplazan! ...na vrhu si bogato poplazan! ...na vrhu si bogato poplazan!

ODSEVNIK! KAJ NISI NA TERENU 2 MORAL BI ZABAVATI TRZINSKO JAVNOST!

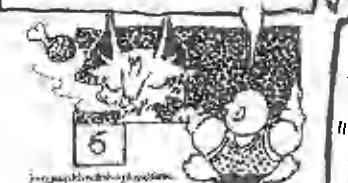
STARI REČIPI TRZINSKI KLIFARICI

HM... ZAKAJ PREPLEZATI NOVO STRAN?

odseVNIK

FERDO, NEHAJ MISLITI NA PISKO IN POJDI LOVIT TISKARSKÉ SKRATKE!

ZABE IZ PRESTOLNICE V TRZINSKEM BAJERJU

...na vrhu si bogato poplazan! ...na vrhu si bogato poplazan! ...na vrhu si bogato poplazan!

KAJ PA TI, SOSED, SI ŽE KONČAL PRISTEVEK "KAKO PREGNATI NOVO-LETNEGA MAČKA"?

HJAH, RAVNO S TO, MI HIK MI TEŽAVO SE UKVARJAM!

PREKLETSTVO NAJDUHE SRILCE

...na vrhu si bogato poplazan! ...na vrhu si bogato poplazan! ...na vrhu si bogato poplazan!

DRNOBILA NRAVA SKOTILA KJAVEGA TBLIČKA

BANKROT BOGATE OBČINE

...na vrhu si bogato poplazan! ...na vrhu si bogato poplazan! ...na vrhu si bogato poplazan!

ZLATOKOPI V TRZINSKEM KAMNOLOMU

...na vrhu si bogato poplazan! ...na vrhu si bogato poplazan! ...na vrhu si bogato poplazan!

ANTON, KAKO KAJ NAPREDUJE ŽLANEK "GOZDNE REKREACIJSKE POTI"?

ČUDOVITO, FANTASTIČNO... AMPAK, NIČESAR NE RAZUMEM!... KAJ POMENI:

- MED VESO V ZGIBI PRIROŽENJE RAHLO ZAROCITI S SUKANJEM DLANI, NATO PA STOJNO SNOZNO S SONOZNIM ODRIVOM NASKOK DO STOJE SPETNO?

POVULINI MOŽ IZ PSATE LGRAHIL UBERI O TRZINSKO

...na vrhu si bogato poplazan! ...na vrhu si bogato poplazan! ...na vrhu si bogato poplazan!

UREDNIK! 1

ZAČETEK

OTROK ZA ZDRAV RAZVOJ POTREBUJE LJUBEZEN IN VZGOJO

V prejšnjem članku sem spregovorila o pomenu OBČUTKA LASTNE VREDNOSTI IN O PROJEKTU dr. Roberta W. Reasonerja, tokrat bi predstavila poglede staršev, učiteljev, učenec in dijakov, ki so se med prvimi v Sloveniji seznanili s programom RAZVIJANJA POZITIVNEGA SAMOVREDNOTENJA OTROK IN MLADOSTNIKOV.

Pred tem pa še nekaj o občutku lastne vrednosti ter o značilnostih posameznika z NIZKIM OBČUTKOM LASTNE VREDNOSTI ter na drugi strani z VISOKIM OBČUTKOM LASTNE VREDNOSTI.

Občutek lastne vrednosti je osnovni dejavnik, ki določa uspešno oziroma neuspešno delovanje posameznika v družbi. Če spoštujemo sebe in zaupamo vase, si bomo prizadevali nadzorovati in upravljaljati svoje življenje. Do svojih dolžnosti, do sebe in drugih bomo ravnali odgovorno.

Izzaz OBČUTKE LASTNE VREDNOSTI se nanaša na oceno samega sebe, ki jo oseba sprejme in ohranja. Občutek lastne vrednosti vključuje strinjanje ali nestrinjanje ter stopnjo, do katere se posameznik čuti vreden, sposoben, pomemben in učinkovit. Razlikuje se od samopodobe. Le-ta se nanaša na predstavo o sebi, ki pogosto temelji na lastnem prepričanju o tem, kako nas vidijo drugi. Občutek lastne vrednosti je skupek čustev, ki jih ima posameznik o svojih različnih samopodobah.

Ljudje s pomanjkanjem občutka lastne vrednosti bolj skrbijo ohranjanje samospoštovanja, zato so manj pripravljeni tvegati, da bi uspeli. Običajno si nadenejo masko, ki naj bi drugim preprečila spoznati, kdo so v resnici.

Otroci, ki imajo slab občutek lastne vrednosti, so nagnjeni k temu, da se čutijo kontrolirane ali manipulirane s strani drugih, in posledično odražajo nezaupanje in zamerljivost. Takšni otroci običajno igrajo vlogo žrtve v prepričanju, da se je svet in okoliščine zarotil proti njim. Uspeh povezujejo s srečo; če nimajo sreče, se počutijo nemočni, da bi karkoli spremenili. Ti otroci reagirajo defenzivno, da bi se izognili soočenju z zahtevami, ki jih imajo drugi od njih.

Upornost, odpor, maščevanje, kljubovanje

- **Defenzivni mehanizmi lahko vključujejo tudi naslednje:**
- odbijanje in zmanjševanje učiteljeve avtoritete
- laganje, goljufanje in prepisovanje
- zavračanje krivde na druge
- nepripravljenost prevzemati odgovornost za svoje ravnanje
- grožnje ali ustrahovanje drugih
- zapiranje vase, sanjarjenje ali vdanost v usodo
- zanikanje problemov in zavračanje ponujene pomoči
- vključevanje v načine pozabe, vključno odvisnost od drog ali alkohola

Zaradi takšnega vedenja je delo s temi učenci najbolj težavno. Nagnjeni so k odlašanju, izmišljanju izgovorov ali vračanju krivde za lastne neuspehe na druge. Zaradi nesposobnosti, da bi se soočili z zahtevami okolice, skrivajo svoje občutke za masko zdojčastnosti in brezbriznosti.

Na drugi strani pa so posamezniki z VISOKIM OBČUTKOM LASTNE VREDNOSTI:

Posameznik:

- zaupa drugim,
- je uspešen v skupini,
- ima veliko prijateljev,
- si zna postaviti cilje, prioritete,
- je ponosen na dosežke, trudi se, da bi bil še boljši,
- nima toliko strahov in
- je ponosen na uspeh, če mu spodleti, meni, da je imel smolo.

Kadar so POTREBE po varnosti, identiteti, pripadnosti, ciljni naravnosti, sposobnosti odgovornosti ZADOVOLJENE, lahko govorimo o VISOKEM OBČUTKU LASTNE VREDNOSTI.

V KATERIH PRIMERIH PA LAHKO PRIDE DO UNIČENJA OBČUTKA LASTNE VREDNOSTI?

Kadar:

- nekoga silimo v tekmovanje,
- ponižujemo pred vrstniki,
- otrokovo vedenje obravnavamo pred drugimi in ne posebej,
- nimamo časa za pogovor,
- je več kritike kot pozitivne povratne informacije,
- ne razlikujemo med osebo in vedenjem,
- primerjamo otrokov napredek z drugimi in z rastjo, razvojem

Izbor izjav o programu: RAZVIJANJE POZITIVNEGA SAMOVREDNOTENJA OTROK IN MLADOSTNIKOV

Ljuba Kapus, Srednja ekonomska turistična šola Radovljica
Mnogokrat sem začutila, da dijaki z vajami odkrivajo neki novi svet, o katerem prej niti niso dosti razmišljali. Vaje vodijo k novim odkritjem o sebi, svoji okolici in o dogajanjih v medsebojnih odnosih. To so dijaki tudi povedali in pokazali. In mnogokrat se pokazali tudi presenečenje nad tem, da nekaterih stvari v odnosih do sedaj sploh niso opazili oziroma so o njih razmišljali le z enega zornega kota. Cilj odkrivanja svojih občutij in odnosov z novih perspektiv pa se mi zdi zadosti pomemben, da lahko ocenjujem učinke programa kot zelo pozitivne.

Stanka Prezelj, OŠ Simona Jenka Kranj

Menim, da bi moral biti program obvezen za vse vzgojitelje in učitelje osnovnih in srednjih šol. Učenci so čutili večjo pripadnost skupnosti, pozitivno so vplivali drug na drugega, sprejemali so odgovornost, dodeljene naloge, postali so bolj veseli in sproščeni ter disciplinirani. Tudi šolske obveznosti so vestno opravljali. Pri učencih se je izboljšal učni uspeh. Vzrok je bil večja želja po uspehu, realizacija ciljev – vedeli so za pot, ki jih vodi do cilja, in ozavestili so sposobnosti, ki jih imajo za dosego cilja. Do učitelja so postali bolj odprti in strpni. Obogateli so besedni zaklad s področja socialno-čustvenih veščin. Na šoli so ustvarili pozitivno klimo. Tudi za drugo leto se želimo učiteljice naše podružnice vključiti v program, ker vidimo v njem sončno prihodnost za otroke.

Vilma Moderc, OŠ Valentina Vodnika

Zanimivo je bilo mnenje enega od staršev, ki je dejal, da mu je tema, ki jo obravnavamo v skupini, enkratna priložnost za pogovor s sinom.

Se nadaljuje ...

Za DPM: Mateja Chvaral

PGD Trzin se zahvaljuje vsem občankam in občanom ter podjetnikom za finančno pomoč ob raznosu gasilskih koledarjev za leto 2005.

K VANDALIZMOM V TRZINU: pogled iz mladinskega kluba

Po brezobzirnih vandalskih napadih na kontejnerje in vlomih v Trzinu konec leta lani smo slišali, da govorice povezujejo storilce (storilca?) z mladinskim klubom Trzin.

Verjamem, da je ob škodi, ki je bila storjena, težko ostati brez čustev jeze, ogorčenja in želje, da se storilce ujamemo in najbolj strogo kaznuje. Poznam tudi občutke davkoplachevalcev, ki jim je bila storjena škoda, pa občutke gasilcev, ki so morali preživeti noč ob interveniranju, in vseh drugih, ki se čutimo prizadete. Sem poznam občutek, ko sem konec oktobra lani stopil v pisarno mladinskega kluba, kamor je bilo vlomljeno in je bila ukradena oprema, ki nam je že tako primanjkuje in brez katere ne moremo delovati. Poznam misli, sumničavost, ki se naseli v nas – in na koncu občutek izgubljenosti in nemoči. Tudi strah, kdaj se bo spet ponovilo.

V takih pogojih in okoliščinah je najlažje potiskati grešnega kozla. Nekam je potrebno iziti ves bes, ki se naseli v nas. Verjamem, da je to pač povsem človeški odziv, ki ga velja upoštevati. Tako nima smisla razpravljati o predsojdih in nesrpnostih, o njihovi upravičenosti ali priložnosti.

Mnenja se navadno razdelijo. Eni zagovarjajo strožje ukrepe, prepoved in ukinitve vsega, kar je kakorkoli povezano z uživanjem mladih. Naj se zapre lokal, naj se zapre mladinski klub, policija naj nadzira Trzin v nočnih urah, naj mularija čuti posledice na svoji koži! Na drugi strani so tisti, ki v reprijo kar tako in vseprijetno ne verjamejo, a nimajo druge alternative, in molčijo. Praviijo, da se je že zaprla Kišta, stanje pa se bistveno ni spremenilo, zamenjala se je le lokacija. Sam menim, da zadeve niso tako preproste; s čmo – belim načinom presojanja jih ne pojasnimo, še manj rešimo, zato je polrebno o njih trezno in odgovorno premisliti z distance.

Obstajajo domneve, da je z vandalskimi in vlomnimi dejanji povezan en krog mladoletnih, morda le ena ali dve »vplivnejši« osebi, s prepričanjem, da jim roka pravice ljudi ob razkritju ne more do živga. Slej ko prej se bodo zadeve verjetno razjasnile in po formalnih plateh uredile, a ostaja vprašanje, ali sploh premoremo ukrepe, ki bi bili v teh primerih in pri konkretnih ljudeh ustrezni in učinkoviti. Moje stališče je vsekakor, da so tudi mladi dj dolžni za svoja dejanja prevzeti posledice in se soočiti z odgovornostjo!

Vendar...

Pri vandalizmi in vlomih gre za skrita dejanja, ki se bajc dogajajo na nočnih pohodih iz razvpitega trzinskega lokala domov, ko pijana in drugače omamljena mladež sprošča svoje neizživete strasti. Kakšne morajo biti strasti in ergija, ki jo prosto uživanje sili k novemu in novemu uživanju, vedno bolj divje, vedno bolj destruktivno?! Potrebujemo tudi denar za svoje razvade in zasvojenosti s plesnimi drogami, za travo in ekstazi. Vse je dovoljeno, meja domala ni več. Slišim vprašanje, kakšna je to mladina? Res je, da verjetno pridejo kdaj tudi v mladinski klub pa tudi v šolo in na Občino in še kam. So del našega lokalnega okolja, sedanje realnosti Trzina. So del nas, naše skupnosti. Poznamo jih in se z njimi srečujemo! Naj jih izločimo? Naj zaradi enega ali dveh nosi posledice celotna generacija?

V Trzinu smo se v preteklosti že srečali s podobnimi primeri, le storilci so se zamenjali. Kaj smo lahko naredili takrat? Brez dvoma mora storilec za svoje dejanje odgovarjati, mora se soočiti s posledicami in prevzeti osebno odgovornost. To so temeljna načela pravnega sistema in tudi načela socializacije. Tako na načelni ravni, kaj pa dejansko?

Sodnik za mladoletne izreče ukrep strožjega nadzora, ki ga izvaja Center za socialno delo. Center nima ustreznih programov, ki bi bili zastojljivo učinkoviti. Verjamem, da je premešitev ali namešitev v vzgojne zavode ukrep, ki učinkuje prej kot rojstvo novih in še bolj prekaljenih kriminalcev. Iščemo rešitve še naprej, a povsod smo nemočni. Kje je vzgojna moč šole? Kaj lahko naredimo v mladinskem klubu? Kaj lahko naredijo druge ustanove in organizacije?

Predpostavimo, da lahko s sodelovanjem policije in povečanim nadzorom na kritičnih lokacijah nekoliko omilimo škodljive vedenjske navade nekaterih. Da simbolna prisotnost predstavnikov reda pripomore k obvladovanju. Temu bi lahko rekli represivna preventiva. To zmoremo tudi v mladinskem klubu, saj se naše prireditve končajo brez kršenja nočnega miru ali drugih motenj. A kako naj nadziramo in vplivamo na primerno vedenje odrasčajoče mladine, ko niso v stiku z nami, ko gredo sami po svojih poteh? Kdo ima resnični vpliv?

Se vam ne zdi, da je po povedanem že čas za ključno vprašanje: Kje so in kaj so naredili starši? S kakšno popotnico od doma prihajajo otroci na prag samostojnosti?

Modri bodo vedeli, da so otroci odraz vzgoje, s katero jih odrasli spremljajo(mo) preko odrasčanja v življenje. Dejstvo je, da mladi

stiku z vsakdanjim življenjem, z njegovimi izzivi in ovirami, prevzemajo vzorce, ki so jim jih posredovali starši in pomembni drugi. Med pomembnimi drugimi so vloge porazdeljene po pomembnosti in iskrenosti odnosov: od vzgojiteljev do prijateljev.

Seveda se vprašamo, kako lahko neko človeško bitje na tako brezobziren način povzroči škodo drugemu? Katere strahote izkušnje so se muji pripetile, da jih na tako sprevržen način prenaša v svet? In kje je nadzor staršev? Kje je vzgoja, ki zna postaviti meje? Vzgoja, ki pripravi mlade, da so lahko samostojni in odgovorni? Da razvijejo občutek za etiko in moralo. Pa vzgoja, ki mlade razvaja in jih ne nauči samodiscipline in osnovnih delovnih navad, da bi se lahko ubranili pred uničujočimi vplivi zasvojenosti?

Preden pomislimo, da bi kot novega grešnega kozla obsodili konkretne starše, se že za hip ustavimo in pomislimo še naprej.

Obsojanje in reprija nad ljudmi vodita k njihovem obrambnemu vedenju. Zato starši zdaj ne potrebujejo obsesjanja, temveč pomoč in podporo. Še prej pa v sebi treznost, da se zamislijo nad svojo vlogo in odgovornostjo. Domnevam, da se požitje vzgojno nemočni. Ne poznam jih, vendar sem prepričan, da je moralo biti v družini mladih, ki ne kažejo sočutja do drugih, v preteklosti nekaj hudo bolečih doživetij. Predpostavljam, da starši nekaterih pričakovanih nalog niso znali ali zmogli izpeljati. Verjamem, da gre za vzroke intimnih izkušenj, kjer je moten občutek sočutja do drugih. Izza družbeno nesprejemljivi dejanj je vselej pomanjkan občutka, da s svojim dejanjem in vedenjem lahko povzročimo škodo drugemu. To so obsežne in zelo intimne zgodbe, verjetno potrebne vsaj svetlovalne, če ne terapevtske pomoči.

Naj razmišljamo še o rešitvah.

Predstava, da so okoli nas izolirani posamezniki, je zgrešena – pa če se še tako zelo trdimo vztrajati v svoji individualnosti in izoliranosti pred odnosi z drugimi. Spoštovani, živimo v sistemu medsebojnih povezanosti z drugimi ljudmi! Vandalska dejanja kažejo le, da je v tem sistemu nekaj hudo narobe. V tem sistemu smo na prvem mestu starši, ki bi se naj zavedali svoje vzgojne vloge, svojih odgovornosti, da otroke pripravimo s potrebnimi znanji in veščinami za življenje z drugimi ljudmi. Tukaj se velja vprašati o naši naravnosti do drugih, o stanju našega sočutja in občutka do skupnosti. O nekaterih temeljnih vrednotah in prepričanjih, ki so v ozadju naših vzorcev vedenja. To je dediščina, ki jo posredujemo našim otrokom. Šele za tem pridejo na vrsto vplivi šole, cerkve, člo-

vekoljubnih društev in organizacij, občine, ulice in tudi mladinskega kluba. In kazali ali jadikovati nad nemogočo mladino je le pljuvanje v lastno skledo in brezčutno sprenevedanje. Smiselno se je vprašati, kako lahko kaj spremenimo tudi sami?

Smo generacija staršev, ki 20 let po Orwelovem 1984. kličemo po še več nadzora, po varnostnikih v šoli, po varovanih sistemih. Samo da odgovornost prevzame nekdo drug! Smo generacija, ki se je izgubila v iskanju med svobodo in prilagodljivostmi. Smo tudi generacija, na kateri se dogajajo velike spremembe v mentaliteti, ki bodo odločilno vplivale na rodove za nami. Do tega ne moremo biti brezbržni.

Ob vsem (in po vsem) tem v mladinskem klubu razmišljamo, da ponudimo prostor in podporo za neformalno druženje staršev, ki imate občutek in voljo, da sodelujete in se pogovarjate o vzgojnih nalogah in dilemah v odnosih z odrasčajočimi otroki. Vemo, da je to težko in naporno delo, zato vam ponujamo roko. Tudi nekaj svojih izkušenj. Morda pa je naš skupni prispevek lahko večji kot ste trenutno prepričani.

Vabimo vas v mladinski klub (v kleti centra Ivana Hribarja na Ljubljanski 12f) na dve

srečanju s pogovorom o dilemah staršev z odrasčajočo mladino: v torek, 1. februarja 2005, in v torek, 15. februarja 2005, vsakič ob 18. uri.

Srečanje bomo vodil kot oče štirih odrasčajočih otrok z ženo in mentorji iz mladinskega kluba,

dr. Albert Mrgole,
vodja v mladinskem klubu in
družinski svetovalec.

Moto klub Rokovnjači iz Lukovice vabi na

ZIMSKI MOTO TABOR

Sobota, 12. februar, ob 16h
Smučišče Kandriše – Vidrca

Živa glasba skupine Prjatelj in Red House, dober golašč in kuhano vino niso edini razlogi vašega obiska.

Tabor bomo popestrili z zimskim tekmovalstvom v paralelnem slalomspustu s pležuhni, zato vabljene vsi zainteresirani tekmovalci k prijavi oziroma izdelavi svojega pležuha. Več informacij o pravih tekmovalcih si lahko »prijbiskate« na naši spletni strani www.motoklubnjači.com ali pokličite Anžeta (031/258 370).

Debrodosti vsi tekmovalci, navijači, gledalci, ljubitelji dobre glasbe, okusne hrane in pijače ter vsi, ki se radi povešate v dobri družbi!

STARŠI

PRIJAVA ZA VPIS V 1. RAZRED 9-LETNE OSNOVNE ŠOLE ZA ŠOLSKO LETO 2005/2006

Vpis šolskih novincev bo:

**V PETEK, 4. FEBRUARJA,
OD 8.00 DO 12. URE**

**IN V SOBOTO, 5. FEBRUARJA,
OD 9.00 DO 12.30 URE**

NA OS TRZIN v pisarni šolske svetovalne službe.

OBVEZNO prijavite otroke, rojene v času
od 1.1.1999 do 31.12.1999

ŠOLSKA SVETOVALNA SLUŽBA

CERKVENO LETO V STEVILKAH

'Trenutki, minute, ure, dnevi, meseci gledani od blizu se zdijo zelo pomembni, še posebej prazniki, ki so še bolj imenitni. Gledani z enoletne razdalje pa izgubijo na svoji pomembnosti, kaj šele bi bilo, če bi opazovali dogodke z razdalje zvezde večernice, odkoder svetloba prihaja 40 svetlobnih let. V resnici pa prinaša vsak dan svoje skrbi, kaj šele večji dogodki in prazniki.' Tako se je glasil uvod v statistiko na prvo nedeljo v letu v cerkvi Svetega Florjana.

- 9 pogrebov
- 8 porok
- 30 krstov
- 32 birmancev
- 23 prvoobhajancev
- 7 sej župniškega pastoralnega sveta

Ko tako na hitro preletimo te skope podatke se mi zdi, da je versko življenje v Trzinu zelo živo.

Danes je človek ogrožen z prehitrim razvojem industrije in tehnologije. Zast je s preobremenitvijo današnje družbe. Iz vsega tega se hoče človek izkopati s strahom po eksistenci. Iz položaja si pomaga z različnimi metodami in drugimi stvarmi, ki mu pomagajo ohranjati dostojno življenje.

Nekateri se zatečejo k omami, drugi k različnim duhovnim skupinam moderne časa, tretje potolazi zapravljanje na razprodajah, nekateri pa se zatečejo k ven. In iz letošnje statistike lahko vidimo, da vera v Jezusa Kristusa še močno živi.

V tem času se malo parov odloča za poroke, še manj za cerkvene poroke, morda nekateri le zato, ker je 'cerkvena poroka' tako lepa! Pa vendar smo imeli v Trzinu osem porok. Iz povedanega sicer ni jasno, ali so bile omenjene poroke med krščeni, ali so bili zakoni mešani ali celo kaj drugega. Prav tako starši dobro skrbijo za zgodnjo vzgojo mladih. Trideset krstov za tako majhno župnijo je kar veliko. Birno je lansko leto obhajal škof Andrej Glavan. To leto v Trzinu ne bo birne, temveč drugo leto. Morda nas takrat obišče sam nadškof Alojzij Urin. Učenci drugega razreda devetletke, pa se že pripravljajo na prejem Jezusa Kristusa. Spomladi bo okoli dvajset veroučnih učencev šlo k prvemu obhajaju. To je bil vpogled v leto 2004. Kakšno bo novo leto pa bomo videli. Nekateri pravijo, da bo boljše!

Ursa

POGLED IZ ZAODRJA

Pozdravljeni, ljubitelji kulture!

Novoletne zabave in praznovanja so že minila, kar hitro je bilo zopet potrebno poprijeti za delo. Če se bo uresničilo vsaj nekaj odstopkov vseh izrečenih dobrih želja, ki smo si jih izmenjali na novoletni večer, bo moje življenje in še življenja vseh, ki ji poznam, kot iz pravljice. Seveda smo vsi v tej najdaljši noči naredili kakšne načrte za prihodnost in si pothoma kaj zaobljubili ali se sami pri sebi zakleli, da letos pa res bomo (ali ne bomo) česa storili....

Svoji ljubljub se seveda že naslednje jutro nisem mogel več spomniti... Ampak nič hudega, obljubam v novoletni evforiji res ni preveč zaupati, tudi lastnim ne...

Verjetno je bilo kaj takega kot vsako leto: da bom manj in bolj zdravo jedel, se več gibal, da ne bom pil in kadil, da bom namenil več časa svoji družini in prijateljem in svojemu vsesplošnemu psihofizičnemu razvoju...

Potem pa spet vse po starem...

Ampak letos sem nekoliko bolj zadovoljen sam s sabo, kajti ugotovil sem, da sem boljši od večine drugih... Jem sicer še vedno preveč in nezdravo, od športa mi je še zmeraj najljubše poležavanje na kavču pred hišnim ljubljenskim televizorjem, pijem in kadim tudi še, ampak se pa zaradi vsega tega vsako leto bolj sekiram, si očitam in se žrem in živciram.

Koliko jih poznam, ki živijo ravno tako nezdravo kot jaz, ampak jih zaradi tega nič, prav nič ne skrbi! Jaz se pa vsaj sekiram in živciram! Torej lahko rečem, da sem nekje v sredini med brezbričneži in discipliniranimi, se pravi, da vendarle nekaj naredim za svoje zdravje!

Za letos bom zadovoljen s tem dosežkom. Tistih nekaj dodatnih kilobasic okoli pasu se bom pa že nekako znebil naslednje leto. Človek si vendarle ne sme postavljati prevelikih načrtov. Če jih ne doseže, je potem razočaran sam nad sabo, to pa ni dobro za lastno samopodobo...

Nekatere spremembe povzročimo sami, na nekatere pa nimamo vpliva. Med tistimi, na katere nimamo neposrednega vpliva, so tudi spremembe zakonodaje, s katerimi nas je maši država letos kar bogato obdarila.

Z novim letom so se namreč precej povečale tudi denarne kazni v prometu. Država se je z ostrimi sankcijami odločila zmanjšati število prometnih nesreč na naših cestah. Kar je seveda pohvalno, kajti vsaka smrt, invalidnost ali poškodba imajo zelo tragične in daljnosežne posledice tako za posameznika kot tudi za skupnost. Vprašanje pa je, če je samo zvišanje kazni dovolj za ureditev razmer v prometu. Temu zakonu bi moral slediti tudi ves ostali državni sistem. Kaj pomagajo visoke kazni za prekrške, če sodišča ne morejo slediti velikemu številu letih in jih tudi ustrezno sankcionirati. Zna se zgoditi, da bodo kazni zopet plačevali samo tisti najlaže dosegljivi, tisti z rednim osebnim dohodkom. Drugi, ravno tako močan faktor, pa je naša vozniška oziroma kar naša splošna kultura. Slovenci že od nekaj živimo na prepihu med disciplinirano nemško (avstrijsko) kulturo, temperamentno italijansko in iznajdljivo balkansko kulturo, kjer je (citiram Nušiča) najbolj občudovana osebnostna vrednota, če znaš dobro nat... iti državo ali pa vsaj občloveka. Dokler je tudi pri nas še v veljavi taka miselnost, bomo še vedno lahko videvali drage avtomobile, ki bodo v križiščih po levi ali desni nevarno prehiteli tiste bolj nemurne, ki čakajo v vrsti...

Poleg tega nas je vlada letos obdarila še s spremenjeno davčno zakonodajo. Seveda je zelo težko voditi gravnično davčno politiko tako, da z njo ne ogrozimo socialno šibkih, tistih z nizkimi letnimi dohodki, in da po drugi strani ne zamorimo iniciative tistih bolj uspešnih, bogatejših. Z dosedanjimi spremembami zakonov pa je vsekakor videti, da bodo največ izgubili tisti, ki se preživljajo s pomočjo lasne iniciativnosti in angažiranosti, to so predvsem študenti in kulturniki. Tako ali tako pa se nam obeta reforma reforme. Seveda ni pričakovati kakšnih drastičnih zmanjšanj celotnih dajatev, kajti državna blagajna potrebuje denar. V danih okoliščinah lahko pričakujemo samo kakšne manjše interne prerezdelitve v okviru proračuna. Vsekakor pa bo zanimivo videti zdajšnji pozicijo, prejšnjo opozicijo, ki bo zagovarjala zakone prejšnje pozicije, sedanje opozicije, zakone, ki jih je predlagala prejšnja pozicija, medtem ko bo sedanja opozicija nasprotovala in oporekala zakonom, ki jih je v prejšnjem mandatu predlagala ona sama. Zna priti do zanimive situacije, ko bodo stranke oporekale same sebe....

Vse politične zdrahe skupaj pa ne morejo zaustaviti kulturne ustvarjalnosti in razvoja. V Trzinu se nam zopet obeta korak naprej. Iz občine Mengeš je namreč prišla zanimiva pobuda za skupno proslavo ob 8. februarju, slovenskem kulturnem prazniku. Proslava bo na petek, četrtega februarja 2005, ob 19. uri.

Zanimiva bo predvsem zaradi dveh stvari. Najprej je to prva skupna proslava v organizaciji občine Trzin, občine Mengeš, KUD-a Franca Kotarja Trzin in Zveze kulturnih društev Mengeš. Program proslave bo skupno delo kulturnikov obeh občin, navezoval pa se bo na stoto obletnico smrti Jameza Trdine, ki je svoje čase bival in ustvarjal tudi v naši sosednji občini.

Poleg osrednjega programa proslave, kjer bo slavnostni govornik naš župan in kulturnik Anton Peršak, pa bo težišče predvsem na skupnem druženju kulturnih ustvarjalcev in tudi vseh drugih občanov dveh sosednjih občin.

Skupna proslava pa bo zanimiva tudi zaradi lokacije. Program in druženje se bosta namreč odvijal v čarobnem ambientu obnovljenega jabelskega gradu, v veliki dvorani v prvem nadstropju dvorca.

Jabelski grad sicer sodi pod pristojnost občine Mengeš, vendar si ga zaradi bližine nekoliko lastimo tudi Trzinci. Še ne dolgo tega smo na sprehod mimo gradu vedno žalostno odkimavali z glavo, ko smo gledali, kako se naša kulturna zgodovina počasi seseda in podira sama vase. Potem pa je zopet zasijalo upanje, ko so nekdanjo pritrdijo in smetišče v dokaj kratkem času prav lično prenovili. Sledilo pa je novo razočaranje, ko smo ugotovili, da so grajska vrata za navadne smrtnike zaklenjena s težko verigo in da bo namembnost gradu od sedaj naprej bolj pisarniška, namenjena uradnikom kmetijskega ministrstva in inštituta za razvoj podeželja. S to proslavo pa upamo, pa bomo prebili led in da grad Jable ne bo samo še ena nova trdnjava birokracije, ampak da se bo s svojo kulturno-zgodovinsko pomembnostjo tudi v sedanjosti aktivno vključil v naš kraj.

Torej, dragi Trzinci, vabljeni vsi dne 04.02.2005 ob 19. uri na grad Jable!

Andrej Zupanc

Občina Trzin, občina Mengeš, KUD Franca Kotarja Trzin in Zveza kulturnih društev občine Mengeš

VABIJO NA SKUPNO PROSLAVO OB SLOVENSLEM KULTURNEM PRAZNIKU,

ki bo v **petek, 04.02.2005, ob 19. uri** na **gradu Jable.**

ŽERJAVČKI OB ZAKLJUČKU LETA 2004

Z novoletnim srečanjem, sredi decembra, je DU »Žerjavčki« zaključilo še svojo zadnjo dejavnost v letu 2004.

Tradicionalnega novoletnega srečanja v OŠ Trzin se je udeležilo veliko »žerjavčkov«, ki so popolnoma napolnili prostor. Prijetno je bilo pogledati zbrane; sprva so veselo kramljali, kasneje ubrano zapeli in zarajali.

Da bi kar najbolj ponazorili zadnji večer starega leta, smo pogasili luči, prižgali svečke in prisluhnili pesmi Alfija Nipiča-Silvestrski poljub. Po odštevanju minut smo drug drugemu zaželeli srečno, predvsem zdravo prihajajoče leto.

V upravnem odboru DU »Žerjavčki« smo lahko zadovoljni, da nam je uspelo realizirati vse dejavnosti, ki smo jih načrtovali tako na kulturnem, zabavnem in športnem področju. Uprizorjenja je bila gledališka predstava, predavanja in izpeljani vsi izletii. Uspešna je bila udeležba za športno značko kot tudi četrtkovi pohodi. Prav tako je uspešno realiziral svoj načrt pevski zbor »Žerjavčki«.

Veseli nas, da se vseh teh dejavnosti udeležuje približno 2/3 naših članov. Da pa bo zadovoljstvo še večje, vabimo vse neaktivne člane, da se nam v novem letu pri uresničevanju novih načrtov pridružijo.

Za odbor: Franc Pavlič

PODELILI ŠPORTNE ZNAČKE

V petek, 14. 1. 2005, so v Centru Ivana Hribarja podelili prva priznanja športne značke občine Trzin. Akcijo je Občina sprožila lani, pri njeni izvedbi pa je sodelovalo več trzinskih društev, ki se ukvarjajo z rekreacijo. Kar precej Trzincev se je vključilo v akcijo, tistim, ki so opravili zahtevane norme, pa je župan g. Anton Peršak podelil priznanja. Ob tem je napovedal, da bodo z akcijo nadaljevali.

KAM V PETEK, 28.01.05, OB 18. URI?

Na predavanje z diapozitivi v dvorano Marjance Ručigaj, katerega organizira DU »Žerjavčki« Trzin. Naš znanec in sovaščan g. Tomaž Erman nas bo popeljal skozi narodne parke Južne Afrike, Zimbabveja in Botswane, nam predstavil ruševine starega velikega Zimbabveja, Viktorijine slapove, raft po divji reki Zambezi, rečni safari po reki Chobe, obisk s kanuji svojevrstnega sistema delte reke Okavango ...

Vabljeni v našo družbo!
Odbor DU »Žerjavčki«

NA GMAJNI 22
1234 LOKA PRI MENGŠU
TEL.: 01 723-00-40,
FAX: 01 723-00-45

PE: TRGOVINA LAGOJA
SLOVENSKA C. 67, 1234 MENGES
TEL.: 01 729-11-56,
FAX: 01 729-11-57
e-mail: lagoja.doo@volja.net

www.lagoja.si

Prodaja in lastna proizvodnja

TRGOVINA:

Kotli
- Irda goriva
- olje
- plin

Bojlerji

Toplotne črpalke

Solarni kolektorji

Klimatske naprave

PROIZVODNI PROGRAM

Bojlerji

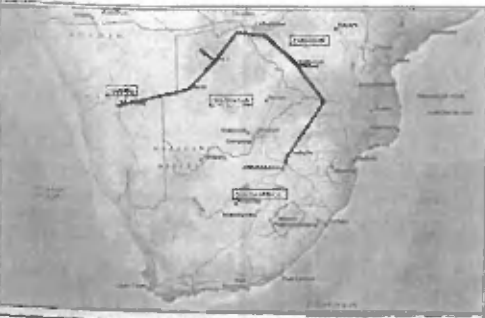
- po naročilu
- od 100 do 1000 litrov
- INOX

Grelniki vade

Cisterne

INOX ograje

Dimne cevi

STRELSKE NOVICE

9. Prehodna skirca Borisa Paternosta

Ponovno je za nami uspešna organizacija mednarodnega strelskega tekmovanja, ki se ga je udeležilo 162 strelcev iz Slovenije, Hrvaške, Madžarske in Italije. Letošnje tekmovanje je bilo prvič ločeno v disciplinah žensk in moških, kar se je izkazalo za zadevek v polno. Prevsem finalne serije deklet so bile izredno zanimive, saj je v disciplini s pištolo pred finalno serijo vodila domačinka Andreja Blažič, ki pa se je v finalu morala za zmago boriti vse do zadnjega strela in na koncu uspela zadržati prvo mesto, Špela Mušič in Urška Berlič pa sta zasedli tretje in četrto mesto. V finalu deklet s puško sta za dramatičen razplet poskrbeli Zdenka Stolnik iz Ljubljane in Sanja Drakulić iz Rijeke, ki sta bili po koncu finalne serije povsem izenačeni, zato je bil za zmago potreben dodatni strel. Tudi po dodatnem strelu še ni prišlo do spremembe, saj sta obe ustrelili zadetek, ocenjen z 10,3, zato je bil potreben še drugi dodatni strel. V drugo je bolje opravila Zdenka

Stolnik, ki je z minimalno razliko 0,2 kroga prehitela Sanjo Drakulić iz Rijeke. V moškem finalu s pištolo so se po petih strelh na vrhu izmenjali kar trije strelci, na koncu pa je slavil Boštjan Simonič iz Kidričevega. S puško je slavil Rajmond Debevec, ki je že sedmič postal zmagovalec Prehodne skirce. Posebnost našega tekmovanja je disciplina kombinacije, v kateri se več let bori za zmago Dean Vignjević iz Malinske na Krku; letos mu je to uspelo z novim rekordom te discipline.

Tekmovanje vsekakor pridobiva na mednarodni veljavi, saj so se letos uradno opravičili strelci Zagreba in Splita, v izvidnico pa je prišel strellec Cok Aleksander iz Trsta, ki je bil z organiziranostjo zelo zadovoljen in za prihodnje leto obljubil vsaj 5 novih strelcev iz sosednje Italije.

Največji problem ob organizaciji tekmovanja je ponovno prostor, saj lahko v telovadnico osnovne šole Trzin postavimo le 27 strelskih mest, že v naslednjem letu pa bi jih potrebovali vsaj 50. Strelska zveza Slovenije nam v tem terminu ponuja organizacijo kontrolnega tekmovanja za izbor strelcev v slovensko reprezentanco, zato v naslednjih letih na našem tekmovanju pričakujemo preko 400 tekmovalcev, ki se bodo pomerili na dvodnevnem tekmovanju. Trenutno je edina rešitev šotor Taubi centra, ki pa za strelce predstavlja specifične probleme, predvsem razsvetljavanja in ohranjanje enotne temperature, ki bi jo bilo potrebno dvigniti vsaj na 19 stopinj. Le-to pa je strošek, ki ga za organizacijo tekmovanja ne nameni niti Občina Trzin.

Naj se prvič dotaknem tudi finančnega proračuna tekmovanja, ki je letos pressegel vrednosti 1.300.000 SIT. Poleg prijavnin pa so glavni vir prihodkov reklamiranje podjetij. Zato se tudi letos zahvaljujemo vsem podjetnikom, ki so v kakršnikoli obliki finančno pomagali izpeljati tekmovanje, saj brez njih tekmovanja v Trzinu ni moč izpeljati. Zahvaljujem se za odziv častnega občana občine Trzin g. Toneta Ipavca, ki je zadnji dan podelil priznanja in nagrade, zahvaljujem se Strelski zvezi Zagreba za odobritev najema elektronskih tarč, Romanu Špirelji za odlično vodenje le teh, Osnovni šoli za odobritev najema telovadnice in nekaterih drugih prostorov, predvsem pa članom Strelskega društva Trzin, ki so pripravljali na 3-dnevno delovno akcijo v prid promocije Trzina.

Zahvaljujem se tudi Občini Trzin, ki je odobrila sicer skromna finančna sredstva za izvedbo tekmovanja »Memorial Paternoster«, predvidevamo, da je to naše tekmovanje, vsekakor pa si želimo nekoliko večjega spoštovanja do mednarodnega tekmovanja v Trzinu, nenazadnje tudi s prisotnostjo na tekmovanju. Tudi letos so si tekmovanje ogledali nekateri ugledni gostje.

Lep strelski pozdrav, Damijan Klopčič

Računovodstvo Močnik
Tomaž Močnik s.p.

Mengoška c. 69, 1236 Trzin

Vabimo samostojne podjetnike, kulturne delavce in druge osebe, ki ste zavezanci finančni obravnavi, da preložite skrb za vodenje finančnega poslovanja na naše podjetje in sicer od knjiženja (tudi izplačilne liste, obračun DDV ja itd.), do sestavljanja bilanc ter strokovne pomoči pri plasiranju vaših sredstev, zaposlovanja delavcev, upokojitvah ...

Dosegljivi smo ves dan na telefonski številki:

041/606-530 in 031/855-059

TJA, KJER IMA DEŽ »TA MVADE«

Hja, mesec je spet naokoli in čas je, da se podamo na nekoliko umirjeni zimski izlet. Čeprav starša zima to sezono še ni bila preveč radodarna s snežnimi kristalčki, je nekatera smučišča in vrhove gora že obdarila s snežno preprogo. Kdaj pa je bomo deležni tu, v dolini? Starša zima, si mogoče pozabila na nas? Prav gotovo ne. Vendar se vsi močno nadajamo, da nas boš kmalu obiskala, kajti tokratni izlet ne bo uspel brez debele snežne odeje.

Ja ja, zopet se odpravljamo s sanmi na bele poljane... Kam nas bo tokrat zanesla pot? Pokukali bomo, kaj se pozimi dogaja v bohinjskem koncu. Pa da ne boste mislili podobno kot pesnik Valentin Vodnik, ki je hudomušno pravil, da je Bohinj dobil ime od bolh. Le-te so našega vrliga rojaka popikale v eni od planinskih koč na Goreljku. Ljubša razlaga mi je tista, ki pravi, da je Bohinj dobil ime od »Boginj« - prebivališče bogov. Kakopak ne, saj so »nebesa pod Triglavom« resnično kot iz raja vzeta. Torej, če svojih sanj še niste preizkusili ne na Ljubelju in ne kje drugje, je tokrat skrajni čas, da jih debelo podmazete, obrišete stare pajčevine in hop! proti turističnemu biseru, ki pozimi bolj sameva kot ne. Pojdite pogledat, kdo so štirje srčni možje, ki so prvi pristopili na vrh naše najvišje gore. Glejte, kako ponosno zrejo na goro, ki so jo osvojili že leta 1778! Precej let prej kot Švicarji njihovo goro - sloviti Matterhorn. Južni del bohinjkega lonca se duši v množicah smukežljivih turistov, njegov severni del pa uživa v svoji neokrnjeni tihosti. Tam, pod vzhodjem očaka Triglava, ki se kopa v zimskem soncu, nas pričakuje planina Vogar. To predverje Fužinskih planin lahko osvojimo v eni urici, če se peš odpravimo iz Stare Fužine (kako sikovito ime za idilično vasico!). Pozimi je hoja prav tako lepa in udobna samo s planinskimi čevlji na stopalih, vendar ne bomo prav nič zgrešili, če bomo s seboj vzeli tudi dereze. Saj veste, za vsak slučaj... Preden se odpravimo proti Bohinju, preverimo, če nas bo na naši sankski užitariji spremljalo sonce. Ni ga lepšega kot po enourni hoji posedeti pred Kosijevim domom na Vogarju in v prelepem razgledu na dolino srebrati pravi, planinski čaj! Pozimi se ob sončnem vremenu na tej planini gnelejo planinci in drugi zanesenjaki. Morda bomo srečali sankarje, morda turne smučarje. Kdo bi vedel? A pustimo se presenetiti... Od Kosijevega doma na Vogarju nas po petih kilometrih sani znova pripeljejo v dolino. Ponavadi je ta cesta pozimi zaprta, tako da se lahko brez skrbi odsankamo nazaj dol. Vendar se velja o zaporu ceste prej prepričati.

Če pa ste že nekoliko v letih (dasiravno za sankarje ni starostne omejitve), pa se namesto na Vogar odpravite na prijeten sprehod okoli Bohinjkega jezera. Ste že bili? Nič hudega, v vsakem letnem času je to popolnoma drugačno doživetje in vedno lahko odkrijete kaj novega. Če boste začeli pri cerkvi sv. Janeza, se boste na izhodišče vrnili po treh urah. Lahko pa prosite prijatelja, da vas pride iskat v Ukanc, kamor boste prispeli po urici in pol hoje. Pot resnično tehnično ni težavna, je pa nekoliko dolga za tiste, ki tega niso vajeni. Ker pa je jezero srce celotne bohinjke doline, ga spoštujemo in varujemo! Dovolj je, če ga tiho občudujemo. Prenekateri pesnik je ob občudovanju njegove krčke lepote, v kateri se kopajo podobe mogočnih skalnih vršacev, izpod peresa izlil svoj čustva na papir. Le komu na daje navdihujočega upa? Tako vas, ki se boste v želji po čim daljšem sankaskem spustu podali na Vogar, in tudi vas, ki se boste podali okrog jezera, bohinjki konec ne bo pustil ravnodušnih. Čudovit je v vsakem letnem času. Odkrijte tisto, kar je očem skrito, in pojdite

Vir: <http://www.bohinj.si/>

INFO

Iz Stare Fužine sledimo oznakam za dolino Voje. Tam na označenem parkirišču nad vasjo pustimo avtomobil in se po slabem kilometru hoje pa asfaltu odcepimo levo (glej kažipot). Po uri hoje pridemo do Kosijevega doma na Vogarju.

Kosijev dom na Vogarju (1054m)

Oskrbuje ga PD Železničar Ljubljana. Dom je odprt ob sobotah, nedeljah in praznikih.

• **Dodatne informacije:**
oskrbnik doma Janežič Jože, tel: 050 613 367

• **Ostale informacije:**
Informacijski center LTO Bohinj, Triglavska cesta 30, 4264 Bohinjska Bistrica, tel: 04 574 75 90
<http://www.bohinj.si>

preverit, zakaj prebivalci tistega dela naše deželice pravijo: »Mj, Bohinjci, sredi raja!«

Nataša Prah

Planinsko društvo Onger Trzin vas je 16. 1. povabilo na sankski izlet na Ljubelj. Precej se vas je prijavilo - a žal se je odvil najslabši možni scenarij. Proga je bila dan pred našim napovedanim obiskom preveč poledena, da bi lahko varno izpeljali spust - zato je izlet prestavljen. Izlet bo svedra izveden brž ko bo to mogoče. Zainteresirane zato vabimo, da spremljajo informacije na naši spletni strani <http://onger.org/>.

clean beat d.o.o.

ČISTILNI SERVIS!

STANOVANJA, HIŠE ALI POSLOVNI PROSTORI!

- ČIŠČENJE STEKLA
- TALNIH ORLOG
- OBLAZINJENEGA POHIŠTVA (SEDEŽNE GARNITURE, STOLI, JOGIJL...)
- GLOBINSKO ČIŠČENJE NOTRANJOSTI OSEBNIH IN TOVORNH VOZIL
- STROJNO ČIŠČENJE, IMPREGNACIJA IN KRISTALIZACIJA MARMORJA
- STROJNO ČIŠČENJE IN IMPREGNACIJA VINASA, PARKETA

IZDELAVA IN MONTAŽA SENČIL!

- LAM. ZAVES IN ŽALUZIJ
- ROLOJEV
- ZATEMNITVENE TERMOREFLEKTIVNE IN PROTIVLOMNE FOLJE

SLIKOPLESKARSKE STORITVE!

clean beat d.o.o.

Pod gozdom 17, 1236 TRZIN

tel/fax: 01 / 564 46 73, gsm: 041 / 630 - 671

e-mail: samo.music@siol.net

Pred novoletnimi prazniki, ki so v Azijo prinesli neizmerno žalost in uničenje, se je od tam srečno vrnila naša sodelavka Mirjam Štih. V naslednjih številkah bomo objavljali nekaj nadaljevanj njenih vtisov s potovanja po JV Aziji.

Tajska:

Azija, Azija, Azija, ne vem, zakaj me je tako pritegnila, ne vem, zakaj me je tako silno klicala v svoj objem. Čudne, pisane in neotipljive predstave, ki so se izoblikovale v moji zavesti, so me z neko čudno silo vlekle na tisti konec sveta. In ko so se mi v glavi neprestano podile tovrstne zamisli, mi res ni preostalo drugega, kot da poletim tja in se na lastne oči prepričam o tej, zame tako zaželeni Aziji, Aziji, Aziji... Tako sem nekega dne s sestrično Katjo res odšla – na Tajsko.

Kraljevina Tajsko (Joj, prejoj, če te kakšen domačin zaloti pri obrekovanju ali preklinjanju članov kraljeve družine!) je za potovanje prav gotovo ena izmed prijaznejših dežel, saj bi brez večjih problemov po njej vandral tudi največji bukselj. No ja, te malce je potrebno biti pozoren glede denarja oz. da ti ga po nepotrebnem ne poberejo prevelike količine, saj ga drugače lahko koristneje porabiš npr. za kakšno urico odlične tajske masaže ali pa si privoščiš dober sadni frap. In če imaš vsaj malo izdelan načrt, se je po najinih izkušnjah sodeč, dobro izogibati tudi t.i. T.A.T. urada. Le-ta naj bi sicer služil kot vladna informacijska svetovnalnica turistom, toda kot sva izkusili na lastni koži, znajo biti tudi nadvse vsiljivi in neprijetno zoporni. Takoj prvi dan, ko sva se iz letališča z letališkim avtobusom pripeljali do bangkoške železniške postaja-

je, češ da se bova še isti dan odpejali do kakega mesteca malce bolj severno, že naju je »pohopsalo« nek deklet ter naju napotilo v njihov urad. Tam sva prišli pod poveljstvo ene od uslužbenk, ki je bila sprva, ko nama je vsiljevala svoj načrt potovanja, neverjetno, skoraj slinasto prijazna, ko pa je ugotovila, da imava svoje načrte in da si želiva kupiti le karti za vlak, se je nemudoma prelevila v strupeno kačo, ki je kar sikała proti nama. Drugače pa, sploh kar se tiče prevozov z vlakom ali avtobusom, ni nobenih težav. Na vlakih na primer ni nikoli dolgčas, saj se po vagonih gor in dol neprenehoma, kot četa mravelj, sprehajajo kričeči prodajalci hrane, pijače in še marsičesa. Seveda zna biti to zelo neprijetno, če je vlak tako poln, da moraš stati in se jim nenehno umikali ter se prerivati z njimi. Prav tako je enostavno z avtobusi. Povezave so dobre, ceste prav tako, da pa bi se v popotniški zmedenosti ponesreči vkrcal npr. na napačen avtobus, pa skoraj ni verjetno, kajti takoj ko te spredovnik zazna kot tučca, že z velikim

NORTH THAILAND

with Siam Sun

Chiang Mai

Tajska se zdi na prvi pogled idealna dežela, kjer možgane lahko spustiš na oddih, toda včasih jih je le dobro malo poklicati nazaj in premisliti, preden se za kaj odločiš. V mislih imam predvsem organizirane izlete. Res pa je, da gre pri teh bolj za igro na srečo kot pa za preudarno izbiro. Nama se je slabo obnesel prvi tak, hvala bogu samo enodnevni izlet, kjer so naju še s štirimi zoolgočasnimi turisti s fency kombijem, z norim voznikom in važno vodičko na čelu poslali na ogled okolice Chiang Raia in t.i. Zlatega trikotnika. To je točka, kjer se stikajo meje treh držav: Myanmara, Tajske in Laosa. To področje je znano predvsem po gojenju opija, vendar pa je polj za pridelovanje te substance zaradi preganjanja s strani vlade čedalje manj. Pa ni bilo neprijetno samo to, da sva izlet drago plačali, da je bilo v kombiju zaradi klime tako mraz, da nisi vedel, ali si na severnem tečaju ali pa morda v deželi s tropskim podnebjem, tudi ogledi so bili nekam ekspresno opravljeni. Preden smo prišli do slavnega trikotnika, smo se sicer res kar nekajkrat ustavili za ogled različnih znamenitosti, toda le za deset ali petnajst minut. Pri Zlatem trikotniku pa je sledilo razočaranje za razočaranjem. Prvič smo morali dodatno plačati za hiter čoln, na katerem smo tako poskakovali, da so se nam na zadnjicah pojavili modri lišaji, ki nas je zapeljal čez reko do Laosa. Tam bi morali plačati takso za desetminutni ogled

tamkajšnje tržnice, toda nama s Katjo je bilo že vsega dovolj, in sva protestno čakali na ostale iz najine skupine na obrežnem carinskem pasu. Edino kar je bilo vsaj malo vredno, je bilo kosilo in pa obisk gorske plemenske vasice, kjer živi manjšina z imenom Anga. To plemo izvira iz Tibeta, zanimivo pa je predvsem po tem, da so ženske vodje in s prodajo domačih izdelkov skrbijo za finančno preživetje družine. Videti jih je predvsem, kako v svojih pisanih nošah, s pipo ali smotko, zvito iz koruznih listov, v ustih, nasmejane, da je videti od žvečenja betela krvave dlesni, stojijo vsaka pred svojim »štantom« in energično ponujajo svoje izdelke, moški pa so zadolženi za domača, hišna opravila ter za otroke. Zanimivo je tudi to, da morata pred poroko, tako ženin kot nevesta, najprej spati s t. i. učiteljem/-ico. Po poroki imata seveda lahko spolne odnose, toda nikakor ne v hiši (njuni postavljaj sta ločeni), ampak zunaj, v goščavi npr. ali pa za sosedovim skednjem.

Bolje od tega ponosrečenega izletu se je obnesel tridnevni trekking v okolici Chiang Maia. Tudi tam sva bili v družbi parih turistov, a k sreči le dan in pol, naslednjo polovico pa sva ostali sami z vodičem. Ogledali smo si nekaj vasic gorskih plemenskih manjšin, ki živijo v majhnih lesenih hiščah na kolih, pokritih z listjem in slamo, naokoli pa tekajo otroci, ženske v pisanih oblačilih, kokoši in domači prašiči z mladiči. V takšnih vasicah sva s Katjo prespali dvakrat. Izmed vsega se mi je najbolj vtisnila v spomin čudovita, na trenutke čarobna narava, ki nas je obdajala z vsem svojim zelenjem, predvsem z drevesi džungle in prostranimi riževimi polji. Neprestano je bilo slišati šumenje reke, pa žuželke so se oglašale, kot da bi šlo za filharmonični orkester. Naj povem, da jih nisva samo poslušali, ampak sva jih spoznali tudi po kulinarčni plati, seveda pečene. Izmed čričkov in bambusovih črvov so nama bili najbolj po godu slednji, le zares dobro pečeni in pa posojeni morajo biti!).

Ko sva ravno takole uživali tamkajšnjo idilo (tudi na slonih sva jahali), se na mojem mobilnem telefonu izpiše naslednje sporočilo, ki mi ga je poslala mami: »*Paziti na higieno, izogibati se tržnicam in mesu, ker pri vas razsaja piščja gripa! Kako pa kaj drugače? Poročajta!*« Vedeti je treba, da so bile tržnice na tem potovanju najina velika strast. Poimenovala sem jih kar srce mesta. Pa sva prasnili v smeh, se spogledali, pogledali še po okolici in zaključili, da drugače tukaj pač ne gre! Drugače pa je Tajska dokaj bogata in razvita država, z mnogimi, po strukturi zelo podobnimi mesti, katerih glavna značilnost so poleg bogato založenih in pisanih tržnic vsekakor budistični templji, ki so posejani povsod, kamor usmeriš pogled. Budizem je večinska religija v tem delu Azije, ki te zaradi velike pobožnosti tamkajšnjega prebivalstva spremlja prav povsod, pa naj si gre za tempelje ali budistične oltarčke pred vsako hišo in celo v avtobusu. Menih (bikhu) pa naj bi tako ali tako postal vsak predstavnik moškega spola. Seveda meniško življenje budistov ne traja nujno celo življenje, kot npr. v krščanstvu, ampak se fantje lahko sami odločijo, koliko časa žejajo preživeti v vinari oz. samostanu. Tam tako lahko prebijejo dva tedna, pet let ... celo življenje. Je pa to zelo cenjena in občudovanja vredna funkcija, tako s strani staršev kot s strani ostalih ljudi, ki menihe zalagajo s hrano in denarnimi prispevki. Drugače pa se piše bikhunkam, torej nunam, ki niso tako cenjene kot moški, kar se npr. kaže v zelo šibki podpori le-teh s strani ljudstva in jih je zato pogosto videti, kako vse shujšane v belih bluzicah in z obrniti glavicami stojijo na ulici. Sicer pa je bil do njih skeptičen tudi sam Buddha, ki žensk sprva ni hotel sprejeti v meniško Sangho, ko pa se je svoji teti le dal prepričati, je dejal, da bo to pomenilo za polovico krajše obdobje trajanja budistične meniške skupnosti.

V tujini je človeku od vsega najljubša domovina.

Arabski

Spoštovani,

zaposlen sem v firmi Sinfonika (prej ECS) in se dnevno vozim iz mesta v IOC Trzin. Pri zavijanju v levo je dolgo časa zastiral pogled naprečno postavljen stebriček s puščico, ki opozarja tiste, ki iz IOC zavijajo v levo.

Na to sem na začetku leta 2003 z e-pošto opozoril župana gospoda Peršaka. Priložil sem tudi sliko, ki je jasno kazala, da vozila sredi križišča, ki čakajo na prsto pot na levo, ne vidijo vozil, ki se približujejo iz domžalske strani, in je kar nekajkrat (trikrat v tem času) prišlo do prometne nesreče z veliko gmotno škodo.

Županova intervencija pri pristojnih je bila uspešna, saj so pred dvema mesecema stebriček prestavili za dober meter na desno, kar kažejo tudi gornje slike, ter s tem bistveno izboljšali preglednost. Ker gre za prispevek k boljši prometni varnosti, mislim, da bi bilo prav, da to v Odsevu objavite. V tem primeru lahko posredujem tudi sliko, ki kaže prvotno nepregledno stanje.

Odseve spremljam in so zanimiva slika dogajanj v občini.

Lep pozdrav

Telefonske številke Občine Trzin so:

564 45 44, 564 45 43, 564 45 50 in 564 45 49

Fax: **564 17 72**

Elektronska pošta: **Info@obcina-trzin.si**

Spletna stran: **http://www.obcina-trzin.si/**

Čas kuje srečo in nesrečo

ZAHVALA

22. decembra se je za vedno poslovil od nas

Marjan Mušič

zidar v pokoju iz Trzina

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrazili sožalje, podarili cvetje in sveče ter pospremili pokojnika na njegovi zadnji poti.

Posebej hvala g. županu Krtnu iz Trzina za opravljeno pogrebni obred, dr. Kovačevi in njenemu osebju za izkazano zdravstveno pomoč, GD Trzin za zadnji pozdrav, upokojniskemu društvu Žerjavčki za podarjene sveče, lovski družini Mengeš za venec, pevčam skupine Rožmarin za lepo petje in trobentaču za zaigrano Tišino

Vsi njegovi

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 564 18 73). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinici!

21. 1. 05	18.00 TD	Trzin	"Z lepim vedenjem v lepše čase", predavanje prof. Dušice Kunaver
22. 1. 05	18.00 ŠD	Trzin	košarka, 3. SKL: Utrip Trzin: Cerknica (mladi) / v telovadnici OŠ Trzin
23. 1. 05		VO PD Onger Trzin	Trebni vrh (primerito na družine!)
24. 1. 05	19.00	Občina Trzin	Zbor mladih občanov v dvorani Marjanje Ručigaj
26. 1. 05	19.00	Občina Trzin	Zbor občanov v dvorani Marjanje Ručigaj
28. 1. 05	18.00 DU	Žerjavčki	predavanje o Afriki (predava g. Tomaž Erman)
29. 1. 05		VO PD Onger Trzin	Viševnik (za smučarje in pešce)
1. 2. 05	18.00	Mladinski klub	srečanje s pogovorom o dilemah staršev v odrasčajočo mladino (v prostorih Mlad. kluba)
3. 2. 05		OO ZB Trzin	Občni zbor - Zveza borcev
4. 2. 05	18.00		Otvoritev likovne razstave trzinskega akad. slikarja Simona Jugovica Finka (avla CIH)
4. 2. 05	19.00	Občina Trzin in Mengeš, KUD F. Kotarja Trzin in Zveza kulturnih društev občine Mengeš	Proslava ob kulturnem prazniku na gradu Jable
5. 2. 05	11.00	TD+DPM	pustni karneval
5. 2. 05	19.00	TD+DPM	Pustovanje
5. 2. 05		MO PD Onger Trzin	pustni izlet v Rezijo ("študijski izlet", samo za vodnike MO)
10. 2. 05	18.00	TD Trzin	Predstavitve projekta "Po poteh dediščine", video predavanje g. Marko Kapus
12. 2. 05		VO PD Onger Trzin	Zimski tečaj - uporabe zimske planinske opreme (brezplačni tečaj za vse, ki jih zanima zimsko gornišvo)
15. 2. 05	18.00	Mladinski klub	srečanje s pogovorom o dilemah staršev v odrasčajočo mladino (v prostorih Mlad. kluba)
16. 2. 05			Kulturni večer
19. 2. 05		VO PD Onger Trzin	Sv. Ana nad Ribnico
19. 2. 05		ŠD (MND)	Valentinov malonogometni turnir
23. 2. 05		VO PD Onger Trzin	Nočno prečenje Velike planine (še ni zagotovilo!)
25. 2. 05	16.00	DU Žerjavčki	volilni občni zbor
predvidoma		DU Žerjavčki	GLEDALIŠKA PREDSTAVA
12. 3. 05			

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin tudi v Občinskem informativnem središču, Ljubljanska c. 12 / f, tel. 564 47 30.
Informacije o izletih PD na spletni strani: <http://onger.org/>

Ste se danes že nasmejali?

Ballantines

Policist je zaustavil voznika osebnega avta, ki je vjugal po cesti. Že ko je voznik odprl okno vozila, je zasrdelo po pijači. Policist je od voznika zahteval naj mu pokaže voziško in promeno dovoljenje, nato pa ga je preizkusil s alkoestom. Rezultat je bil porazen: 3,1 promile alkohola v izdihanem zraku. "Kaj ste pa pilj?" je bil radoveden policist. "Whiskey, toda vi kar napišite, da sem pil vino!"

"Zakej pa naj napišem vino?" se je začudil policist.

"Zato ker Whiskey ali Ballantines tako in tako ne znate napisati!"

Barve

Pride policaj v trgovino, pa pravi: "Ali imate barvne televizorje?"

Prodajalec pravi: "Da."

Policaj: "No, potem mi pa dajte modrega."

Ali ura teče?

Kako policaj preveri, če ura teče?

Vrže jo ob tla, in če zbeži ...

